

# Giới thiệu Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào

**Thể loại:** ngôn tình sủng

**Dịch:** T

**Biên tập:** BảoNhi

**Team:** Mỹ Nữ

Cô chấp nhận thay chị mình làm cô dâu phải lấy người xa lạ không quen biết tất cả chỉ vì cô muốn cứu mẹ của mình.

May mắn thay lại nghe đồn rằng anh lại không thích nữ giới mà lại thích đàn ông.

Việc này, chỉ cần nhiệm vụ hoàn thành, cô có thể toàn thân thoát ra.

Thế nhưng, một ngày nào đó! Anh ta thế mà đẩy cô ngã xuống giường. "Ê, anh làm gì?" "Tôi muốn giải thích với em một chuyện!" "Cái gì... Chuyện gì?" "Liên quan đến chuyện tôi thích nữ hay nam!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 1: Uy hiếp, hoán đổi thân phận

Thành phố A, Nhà thờ Thánh Nhã Tư, phòng chờ cô dâu.

- Tiểu thư, đã trang điểm xong rồi!

Nghe thấy tiếng gọi của thợ trang điểm, Tô Nhan Hề mặc váy cưới thờ phào nhẹ nhõm từ trên ghế nhảy xuống.

Cô mím môi đi đến chiếc gương trên sàn, nhìn mình trong chiếc váy cưới.

Làn da trắng mịn như tuyết, mặc chiếc váy cưới màu trắng, toát lên vẻ đẹp thanh cao làm lay động lòng người.

Quay một vòng tròn tại chỗ, lắc lư cái đầu, mím môi.

Hóa ra đây là dáng vẻ cô ấy khi mặc váy cưới! Thợ trang điểm thấy cô có vẻ hài lòng, xong việc và cô rời khỏi phòng chờ.

Sau khi cánh cửa phòng chờ đóng lại, đột nhiên cánh cửa lại mở ra một lần nữa, cô chỉ nhìn thấy bóng người từ từ bước vào.

- Rất đẹp, chiếc váy cưới này rất hợp với cô.

Giọng nói quen thuộc vang lên trong phòng chờ, ngay lập tức cô ngẩn người nhìn người xuất hiện trong gương.

Bóng người sau chiếc gương phản qua, đôi mắt của Tô Nhan Hề lập tức mở to ra, cô đột nhiên quay lại nhìn người từ đằng sau đi tới.

Mặc dù người kia đội mũ lưỡi trai, đeo khẩu trang, mặc dù chúng tôi từ thời thơ ấu đã bị chia lìa, nhưng cô vẫn có thể nhận ra cô ta ngay lập tức.

Bởi vì họ thực sự quen nhau, họ có chung cùng một người mẹ và họ có khuôn mặt giống hệt nhau.

Tô Nhan Hề nén lại cơn giận nhanh chóng bước về phía cô ta:

- Hạ Cẩm Hề, tôi đã thay cô mặc váy cưới. Khi nào cô sẽ trả lại mẹ cho tôi?

Đừng vội! Hạ Cẩm Hề đeo khẩu trang nhẹ nhàng quay người, như thể đang tính toán xem cách sắp xếp của phòng chờ.

- Tôi đã nói rồi thời hạn là một năm, khi tôi trở về nước, tôi sẽ tự nhiên trả lại mẹ cho cô và còn trả lại tự do cho cô.

- Dựa vào đâu tôi tin cô? Ít nhất tôi phải nhìn thấy mẹ tôi.

- Tô Nhan Hề, đừng nói điều kiện với tôi. Bây giờ cô không có tư cách!

- Cô..... cô lạnh lùng như trước kia, tôi với mẹ bị đuổi gia khỏi Hạ gia, cô có thể không quan tâm không để ý, nhưng bây giờ cô thật quá đáng! Cô lại có thể bắt cóc mẹ, uy hiếp tôi, cô có còn tính người không?

Tô Nhan Hề càng nói càng tức giận, khuôn mặt nhỏ bé giận đến nổi đỏ ửng lên:

- Hạ Cẩm Hề, Ruột cuộc cô muốn gì ở mẹ tôi?

Ánh mắt Hạ Cẩm Hề Trầm xuống:

- Hãy yên tâm, tôi sẽ không hại bà ấy, dù sao... bà ấy cũng là mẹ tôi!

- Cô hãy im miệng đi, cô nghĩ cô đủ tư cách gọi mẹ là mẹ sao?

Tô Nhan Hề nhìn cô ta với ánh mắt coi thường, có ai vì để đạt được mục đích của mình mà đi lợi dụng mẹ đẻ của mình chứ?

Đủ rồi, Tô Nhan Hề! Giọng nói lần nữa nghẹn ngào, Hạ Cẩm Hề cực kỳ không hài lòng:

- Tôi không đến để đấu khẩu với cô, tôi đến để cảnh cáo cô, diễn tốt cái vở kịch này, nếu xảy ra bất trắc, cả đời này cô sẽ không gặp được bà ấy!

- Cô dám!!!

- Tốt nhất cô không nên cho tôi cơ hội để thử! Nếu không cô sẽ biết tôi dám hay không, tất nhiên, hậu quả là cô hoàn toàn không tưởng tượng nổi.

- Hạ Cẩm Hề, cô thật bi ối!

Tô Nhan Hề cảm thấy mình tức đến nổi sắp nổ tung, người đứng trước mặt cô sao có thể là chị gái của mình được? Sao có thể là con gái của mẹ?

Hạ Cẩm Hề vẫn thờ ơ, chủ động sửa lại váy cưới cho Tô Nhan Hề, vốn dĩ váy cưới thuộc về cô ta, nghĩ về điều này, ánh mắt lóe lên nỗi oán hận tột cùng.

- Tô Nhan Hề, cô nghe cho rõ, nếu cô phá hủy kế hoạch của tôi, tôi sẽ làm điều hèn hạ hơn, đến lúc đó tôi đưa mẹ đến một thế giới khác, cách xa cô ngàn dặm, cô không bao giờ có thể tìm thấy, hoặc tôi sẽ để bà ấy được giải thoát sớm hơn, không cần tiếp tục sống trong đau khổ...

- Không thể nào, Hạ Cẩm Hề cô bị điên rồi sao? Cô không thể làm thế được!

Tô Cẩm Hề mặt tái nhợt, đưa tay nắm chặt lấy tay cô ta.

Hạ Cẩm Hề rất vui khi thấy phản ứng của cô ấy, miệng cô ta nhếch lên, với nụ cười nhạt, cô ấy vẫn rất nhút nhát và sợ hãi như vậy.

- Những gì tôi sẽ làm phụ thuộc vào biểu hiện của cô. Nếu ngoan ngoãn kết hôn vào Cố gia, dốc sức bảo vệ Hạ Thị, tôi sẽ nhanh chóng để cô gặp bà ấy, nếu không..

- Tôi đã hứa với cô! Cái gì tôi cũng có thể hứa với cô, nhưng cô không được làm hại mẹ.

Tô Nhan Hề cắn chặt môi, trong ánh mắt đầy nỗi oán giận, nhưng cuối cùng đành giả vờ bất lực.

Cô muốn tặng cô ta một cái tát, nhưng cô không dám, mẹ đang ở trong tay cô ta, bất luận thế nào, cô không thể để mẹ gặp nguy hiểm, những hậu quả như vậy, cô thực sự không thể chịu đựng được.

Tuy nhiên, cô đã mạnh dạn ngẩng đầu lên và nói một câu:

- Hạ Cẩm Hề tôi có thể hứa bất cứ điều gì, nhưng tôi cảnh báo cô, nếu mẹ tôi gặp bất trắc, tôi đã trực tiếp hủy hoại tất cả mọi thứ của Hạ gia.

Cô nói được làm được!

Hạ Cẩm Hề có chút thấp thòm, không ngờ cô ấy lại biết nói như vậy, có chút lặng lại.

Quyết định hoán đổi thân phận có thực sự đúng không?

Trái tim bắt đầu có một số nghi ngờ, nhưng bất luận thế nào cô cũng đã đồng ý rồi sao?

dong dong...

Đột nhiên, tiếng chuông nhà thờ reo lên, tuyên bố đám cưới sắp bắt đầu.

Theo tiếng chuông vang lên, trái tim của Tô Nhan Hề cũng đập lên, cô sẽ trở thành kẻ nói dối rồi.

- Trò chơi này sắp bắt đầu, tôi cũng rời khỏi đây, Tô Nhan Hề bây giờ tôi sẽ đưa thân phận tôi cho cô, tốt hơn hết cô đừng để tôi thất vọng.

Hạ Cẩm Hề Sau khi nói xong, cười nhạt một cái và quay người ra đi.

Trong nháy mắt, phòng chờ chỉ còn lại một mình Tô Nhan Hề.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 2: Bị ép buộc, hiện trường thế thân

Cô đứng lặng tại chỗ, đứng nhìn hình bóng của Hạ Cẩm Hề biến mất, cô không thể tin rằng đó là sự thật.

Chị gái ruột của cô, đem mẹ ruột của cô ra uy hiếp cô phải lấy một người đàn ông mà cô không quen biết.

Trời ơi, sao mọi việc lại trở nên như vậy?

Tối qua đi ngủ, cô không ngờ rằng hôm nay cô sẽ mặc váy cưới.

Lắng nghe tiếng chuông bên ngoài, Tô Nhan Hề trong đầu nảy ra ý nghĩ muốn chạy trốn, nhưng bước chân cô khựng lại.

Mẹ, vì mẹ, cô không còn lựa chọn nào khác!

- Hề Hề!

Lục An An người bạn tốt của Tô Nhan Hề bước vào, khi nhìn thấy Tô Nhan Hề đang ngẩn người, An An vỗ nhẹ vào cô ấy.

- Sao cậu lại đứng ngơ ra đó?

Đôi mắt nghi ngờ nhìn một vòng trong phòng, đúng là không có một trợ lý hay người giúp việc.

Tô Nhan Hề tỉnh lại, trả lời nhẹ nhàng:

- Hạ Cẩm Hề vừa mới đến.

- Gì cơ?

Lục an An ngạc nhiên nhìn cô:

- Chị gái của cậu Hạ Cẩm Hề? Cô dâu thật của hôm nay?

- Cô ta đến đây làm gì? Có phải muốn quay trở lại làm cô dâu không? Vậy chúng ta có thể rút lui thành công?

- ... không phải vậy!

- Cái gì? Có nghĩa là gì?

- An An, tớ phải thay thế cô ta vào đám cưới, còn phải ở lại bên cạnh với người đàn ông đó.

Cho đến khi Hạ Cẩm Hề trở về.

- Cái gì?

Lục An An ngạc nhiên và mở to mắt:

- Tô Nhan Hề, cậu điên rồi rồi ah!

Tô Nhan Hề hết cách thờ dài, lắc đầu:

- Thật là điên rồi.
- Cậu có biết chị gái cậu sẽ kết hôn với người như thế nào không?
- ... đàn ông đó!
- Nói thừa.

Lục An An nghĩ có thể thay đổi được ý nghĩ trong đầu của cô:

Đó không phải là một người đàn ông bình thường, anh ta là Cố Tây Thành, tất cả phụ nữ trong thành phố A đều muốn gả cho người đàn ông kim cương này. Anh ta không chỉ đẹp trai, lại còn có tiền, quan trọng là rất tàn nhẫn, đối phó với kẻ thù của mình không bao giờ nương tay, ai phạm tội đang nằm trong tay anh ta, không chết thì cũng bị lột da. Nếu anh ta biết cậu là giả mạo, thì cái mạng của cậu cũng không còn.

- ...Thảo nào Hạ Cẩm Hề không muốn kết hôn, hoá ra có nguy hiểm đến tính mạng!

Tô Nhan Hề vỗ nhẹ vào ngực, khuôn mặt nhỏ bé trở nên nhợt nhạt.

- Cho nên, nhân lúc đám cưới chưa bắt đầu, chúng ta phải đi ngay!

Đang nói, Lục An An liền kéo Tô Nhan Hề chuẩn bị đi khỏi phòng chờ.

Tô Nhan Hề liền nắm lấy tay cô ấy:

- An An tớ không thể bỏ chạy!

Nếu bỏ chạy cô sẽ không bao giờ nhìn thấy mẹ nữa.

Cho dù Hạ Cẩm Hề đe dọa cô có đúng hay sai, cô ấy cũng không thể liều được.

Trong thế giới này, mẹ là người gần gũi nhất của cô và là người duy nhất, và cũng là người cho cô sức mạnh để tiếp tục sống.

- Hề hề, cậu thật sự quyết định lễ cưới phải không?
- Đúng, tớ quyết định kết hôn.

Nếu không thì sẽ như thế nào?

Bất kể người đó là ai, miễn là kết hôn, mẹ sẽ sớm trở về bên cạnh cô. Nếu vậy, thì tốt!

Thấy Tô Nhan Hề đã quyết tâm, Lục An An muốn thuyết phục cô đã bị dừng lại, cô đành thở phào.

- Được rồi, nếu cậu muốn tìm kiếm cái chết, mình sẽ tiễn cậu, hôm nay mình sẽ là phù dâu của cậu, và ở cùng với cậu.
- Cảm ơn cậu An An!

Tô Nhan Hề cảm động ôm lấy An An. Lúc này, có một người bạn thực sự là một điều tuyệt vời.

An An vỗ nhẹ vào vai cô và cười lên:

- Đi nào, cô dâu, thời gian gần đến rồi.
- Được rồi, cậu đi cùng mình!

Tô Nhan Hề khoác tay An An, cả hai nhìn nhau mỉm cười.

Khi hai người vừa đi được một vài bước, Lục An An đột nhiên hét lên một tiếng, chỉ ngón tay về phía chân của Tô Nhan Hề.

- Sao cậu không đi giày?
- Ah...Quên mất rồi.
- Trời ơi, vậy cậu có thể quên được?

Thật báỉ phục, Lục An An lắc đầu, tìm thấy một hộp giày trong phòng, một đôi giày của nhà thiết kế nổi tiếng làm đưa cho cô đi.

- OK, bây giờ có thể đi được rồi.

- .....tốt!

Hạ Cẩm Hề nhìn thấy đôi giày đang đi của mình, liền mép môi tỏ ra khó chịu.

Cuối cùng, với sự thúc giục của Lục An An, cả hai rời khỏi phòng chờ.

Khi họ đến hành lang, họ nghe thấy âm nhạc tràn đầy hạnh phúc từ xa truyền đến.

Tô Nhan Hề dừng lại một chút, cả người đứng khựng lại, tay vịn bên hàng rào.

Lục An An thấy cô dừng chân, nghi hoặc nhìn về phía cô:

- Sao vậy?

- Minh.....

Minh sợ... Tô Nhan Hề người chưa bao giờ nói dối, sẽ diễn một vở kịch đã được sắp đặt trước, cô sợ rằng cô không thể diễn vở kịch này.

Ban đầu muốn nói nỗi sợ hãi trong lòng mình, nhưng thấy ánh mắt lo lắng của Lục An An, cô liền không thể nói bất cứ điều gì.

Nhẹ nhàng uốn cong đôi môi và cười ngượng ngao.

- Không sao đâu. Minh chỉ bị đau chân, An An, Minh có thể không đi giày cao gót không?

Lục An An lập tức nói,

- Đương nhiên không thể được!

Không chịu được lại đưa tay ra chỉ nhẹ vào đầu của Tô Nhan Hề:

Cậu có phải là con gái không? Ngay cả giày cao gót cũng không biết đi, cậu không thấy người chị gái kiêu ngạo của cậu, chị ấy nổi tiếng là nữ hoàng đi cao gót, kể từ khi cậu muốn mạo danh chị gái của mình, cậu không thể đi bất kỳ các loại giày như giày bệt, giày thể thao như trước đây, mà khơi dậy sự nghi ngờ, biết không?

Tô Nhan Hề nhanh chóng nói to để ngăn lời của bạn:

Thận trọng có người nghe lén.

Cô không hy vọng, ngày đầu đã bị phát hiện.

- À, đúng rồi!

Lục an An liền bịt miệng, nhìn xung quanh, may không có ai.

- Mọi người dường như đều đi đến lễ đường rồi, chúng ta cũng đi thôi, đúng rồi, lúc mình đến đây, mình thấy..... Bố của cậu đang chờ cậu.

Bố, nụ cười của Tô Nhan Hề bỗng nhiên dừng lại.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 3: Hủy hôn, có còn kịp không?

Lục An An là cậu thân của Tô Nhan Hề biết tất cả bí mật của cô ấy, đương nhiên biết tất cả mối quan hệ giữa cô và Hạ gia.

Bỗng nhiên khi nhìn thấy khuôn mặt buồn bã của cô ấy, cô vì cô ấy mà đau lòng và tiếc cho cô ấy.

- Được rồi, hôm nay cậu là một cô dâu, cho dù đó là sự thật hay là giả, cậu phải là một cô dâu xinh đẹp.

- Được!

Tô Nhan Hề gật đầu, bỏ đi sự bi thương cười trở lại.

- An An, mình không đi giày cao gót được. Cậu dìu tớ đi nhé.

- Dìu cậu rồi, đi!

- Ha ha, cảm ơn, An An!

Trong tầng cao nhất của tập đoàn Long Thần.

Một vóc dáng mạnh mẽ ngồi trên ghế, ngâm điều xì gà trong miệng, tàn thuốc dài tích lại trên điều thuốc đang chuẩn bị rơi xuống, nhưng điều xì gà vẫn nằm trên tay không chút cử động, ngón tay cầm lấy bật lửa vô thức bật để, hành động này dường như đã được duy trì trong một thời gian dài.

Thời tiết tháng 7, nóng bất thường.

Nếu đổi lại là ngày thường, cậu phải cảm thấy rằng đó là một ngày đẹp có ánh sáng chói chang.

Nhưng hôm nay, đối với Cố Tây Thành mà nói, đơn giản là ngày tồi tệ nhất.

Cốc cốc....

Cánh cửa văn phòng mở ra theo tiếng gõ cửa.

Người đàn ông mặc bộ đồ tây chỉnh tề bước vào và ánh mắt nhấp nháy nhìn Cố Tây Thành.

Cố Tây Thành không quan tâm, vẫn duy trì hành động ban đầu của mình.

Giống như người mới tới không tồn tại.

Người đàn ông mặc đồ tây dường như đã quen với cách đối xử như vậy, ngày hôm nay nay lại càng hiểu rõ hơn.

Vì vậy, trân trọng nói:

- Chủ tịch, thời gian sắp tới rồi....

Tàn thuốc trên tay Cố Tây Thành ngay lập tức rơi xuống, phát ra một chút tia sáng.

Hơi thở trong không khí gần như có chút lạnh lẽo, người đàn ông nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn ánh mắt thâm thúy của anh.

- Chủ, Chủ tịch...

- Hạo Từ, cậu nói... tôi bây giờ hủy hôn còn kịp không?

Người nào đó lấy điều xì gà từ môi ra, nhẹ nhàng hỏi.

Âu Dương Hạo kéo kéo khóe miệng, bộ dáng trung thực lắc đầu.

- Thiếu gia, đây là quyết định của riêng người.

Ý là người không thể không giữ chữ tín. Lê nào muốn phụ nhân gian sao?

Cố Tây Thành ngồi trên chiếc ghế lớn, ánh mắt đắm chìm, như đang nghĩ gì đó.

Cuối cùng, thu hồi vẻ lười biếng của mình, từ trên ghế đứng lên một cách tao nhã, cầm chiếc áo khoác, mặc lên với khí chất soái ca.

Sau đó, liền bước ra ngoài.

- Đi, kết hôn thôi!

- Vâng, chủ tịch!

- Đúng rồi, cô dâu tên là gì?

-...Hạ Cẩm Hà!

- Họ Hạ? chính là Hạ gia sắp bị phá sản?

- Vâng!

- -----

Tại hôn trường, đám đông đang vui vẻ đi vào trong lễ đường. Hôm nay đều có người nổi tiếng từ tất cả các tầng lớp xã hội đến tham gia vào đám cưới lớn này.

Đám cưới thuộc về Cố Tây Thành - người đàn ông kim cương thành phố A!

Cố Tây Thành, anh là con giàu có, người đứng đầu Tập đoàn Long Thánh, anh là một trong bốn công tử ở Thành phố A.

Anh có ngoại hình đẹp trai được nhiều phụ nữ ngưỡng mộ và có sự nghiệp lớn mà bao người đàn ông mong muốn.

Là người quý tộc độc thân, hôm nay, cuối cùng đã kết hôn.

Điều này đã làm tan nát trái tim của vô số cô gái, họ muốn đến xem, vị phu nhân tương lai của Cố Tây Thành lấy xinh đẹp, hay là họ xinh đẹp.

Xem ra đám cưới vẫn còn một tiếng đồng hồ thì sẽ được tổ chức, nhưng chú rể Cố Tây Thành tự dưng biến mất.

Những vị khách đến trước không khỏi tò mò hỏi thăm!

- Có tìm thấy thiếu gia không?

Giọng nói của Cố phu nhân càng nghiêm trọng.

Đứng ở nơi cao nhất, nhìn quanh đám đông, không tìm thấy bóng dáng của cháu trai làm bà càng khó chịu.

Những thuộc hạ đứng bên cạnh bà lo lắng, không dám nói gì.

- Lão phu nhân đừng lo lắng, đây chẳng phải đến rồi sao?

Tư Đồ Sóc làm phù rể mặc vừa vận bộ âu phục khâu tay, tay cầm chai sâm banh, nhẹ nhàng đứng trước mặt bà Cố phu nhân.

Con mắt đen nhìn người từ trên xe đi xuống phía cổng lớn, khóe miệng hiện lên niềm vui.

- Anh ta luôn đúng giờ, không sai giây nào!

Cố Tây Thành bình tĩnh bước ra khỏi xe, đôi mắt lạnh lùng của anh lướt qua xung quanh, khuôn mặt đẹp trai không tỏ ra lo lắng.

Thân hình anh cao lớn, da nâu, khuôn mặt ngũ quan rõ ràng, giống như một tác phẩm điêu khắc Hy Lạp, cả người toát lên khí chất của ông Hoàng uy phong凛冽, và sự hiện diện của anh ta đem lại cảm giác khác thường.

Một nhóm phụ nữ quý tộc, lao như con thiêu thân, đổ xô lên.

May thay nhân viên an ninh của Cố Tây Thành xuất hiện, ngăn họ lại, mới ngăn chặn sự hỗn loạn.

Cố Tây Thành dường như không để ý đến họ, kiêu ngạo dưới nhiều con mắt nhìn vào anh bước vào lễ đường.

Cố Tây Thành phu nhân nhìn thấy anh xuất hiện, thở phào nhẹ nhõm, nhưng không thể nhịn nổi lườm anh một cái.

Cố Tây Thành vẫn phớt lờ nó và nho nhã bước lên sân khấu.

Tư Đồ Sóc thấy anh ta, anh nhanh chóng theo anh ta, thì thầm nói chuyện.

- Tôi tưởng cậu hủy hôn.

Cố Tây Thành nhìn nghiêng về phía anh ta, cái tên tiểu tử không sợ trời không sợ đất này!

- -----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: An Thần Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 4: Cô dâu, không biết đi giày cao gót

Tô Nhan Hề và Lục An An đi nhau đi về phía lễ đường, vừa bước đến cửa thì có người hầu đến giúp đỡ.

Ngoài ra, còn có người nhà của Hạ gia, người đang đứng trước mặt cô là bố của cô ấy Hạ Chấn Đông, người đàn ông đã từng bỏ rơi cô và mẹ cô.

Thật không ngờ, cô lại gặp cha trong trường hợp như vậy.

Khuôn mặt Hạ Chấn Đông hạnh phúc vì con gái ông sắp kết hôn với Cố gia danh môn vọng tộc của thành phố A.

Kết quả là Hạ gia sẽ được cứu.

- Cẩm Hề, con gái của cha, đến thời gian rồi, chúng ta đi vào đi.

Hạ Chấn Đông cười và nói liền muốn dắt tay Tô Nhan Hề.

Tô Nhan Hề bỗng nhiên nghe giọng nói của cha “Cẩm Hề” cô liền hồi tỉnh lại, bỗng dưng trái tim đau nhói, sau đó không biểu hiện ra, lập tức đung chạm của cha.

- Không cần, tôi có thể tự đi vào.

Giọng nói lạnh lùng và tạo khoảng cách giữa hai người.

- Cậu được không?

Lục An An tỏ ra nghi ngờ.

Tô Nhan Hề mỉm cười:

Chẳng phải vẫn còn có cậu sao.

Sau đó, mặc kệ Hạ Chấn Đông nghi ngờ, cô từng bước từng bước bước vào lễ đường.

- Chờ tớ!

Lục An An làm phù dâu, tự nhiên đi kèm. Giống như không có sự có mặt của Hạ Chấn Đông, tâm trí của ông càng khó hiểu hơn.

Cẩm Hề, hôm nay con bé cứ là lạ?

Lễ đường trống lẽ, khách đông nghìn nghịt.

Theo tiếng nhạc, Tô Nhan Hề bước trên tấm thảm đỏ đã được trải trước đó và đi đến cuộc hành trình tương lai không xác định của mình.

Từng bước như bước lên bông, điều đó phải sự thật.

May mắn thay, cô nghe thấy ca khúc hôn lễ được chuyển sang ca khúc khác, để nhắc nhở cô.

Không xa, người đàn ông mặc bộ đồ âu phục, đi giày đang đứng đợi, anh ta cũng như những khách mời đang nhìn cô.

Tô Nhan Hề biết rằng, anh ta là Cố Tây Thành, người mà cô ấy phải kết hôn. Trước đó, họ chưa bao giờ gặp mặt.

Bởi vì thân phận họ khác biệt, anh là quý công tử của xã hội thượng lưu, cô là tiểu nha đầu ở vùng nông thôn nghèo.

Vận mệnh là kỳ diệu như vậy, Tô Nhan Hề có nằm mơ cũng không bao giờ nghĩ rằng sẽ dính líu với anh ta.



Điều đáng kinh ngạc nhất trên thế giới, bỗng nhiên trong một thời gian ngắn, cô đã trở thành cô dâu, mà chồng cô lại là người mình không quen biết.

Qua tấm màn che, Tô Nhan Hề đoán rằng người đứng trước mặt là cha của Cố Tây Thành.

Cô từng nghe An An nói qua, anh có một khuôn mặt làm người khác bối rối, vóc dáng đẹp, giàu có.

Nếu một người phụ nữ có thể kết hôn với anh ta, cuộc sống này là hoàn hảo. Tô Nhan Hề cười trong đau khổ, tại sao cô lại cảm thấy như sắp rơi vào địa ngục? Tuy nhiên, cô phải thừa nhận rằng theo tin đồn thì Cố Tây Thành thực sự đẹp trai. Xem ra đôi khi tin đồn là đúng!

Nghĩ tới những điều này, cô chau mày lại. Như vậy, theo tin đồn anh ta không thích phụ nữ mà là thích đàn ông có phải sự thật không? Tô Nhan Hề ớn lạnh, cả người rùng mình, chân bị xoắn lại, suýt bị ngã xuống.

- Cần thận chút!

Cũng may là An An nhanh mắt nhanh tay đỡ cô ấy đứng dậy. Tuy nhiên, vẫn làm khách kinh ngạc.

Phốc..... phù rể đứng bên cạnh Cố Tây Thành Tư Đồ Sóc không thể nhịn cười. Nói thì thầm bên tai Cố Tây Thành:

- Xem ra vợ anh trông có vẻ lo lắng.

Cố Tây Thành trầm xuống, nhìn cậu ta, như lời cảnh báo. Tư Đồ Sóc khôn ngoan nhanh chóng ngừng cười:

- Ok, mình không thấy cô ấy sắp ngã.

Câu trả lời của cậu ta khiến Cố Tây Thành không thể không cười, và chuyển hướng sang Tô Nhan Hề đang bước tới. Người phụ nữ này...

Ngay cả Cố thiếu gia của chúng tôi tìm một từ để diễn tả cô gái đó, cô dường như cảm nhận được ánh mắt của anh ấy đang nhìn về phía cô, căng thẳng đến mức bị vấp mấy lần. Tại thời điểm này, ngay cả những vị khách mời không thể không cười lên. Cố Tây Thành vô cùng không hài lòng, mắt nhắm, làm mất mặt anh ta. Ánh mắt không hài lòng của anh ta nhìn của trợ lý Âu Dương Hạo từ phía sau. Âu Dương Hạo phản ứng rất nhanh và nhanh chóng đến trước mặt anh ta.

- Chủ tịch!

- Cô gái này bị tật ở chân à?

- Theo điều tra, không có!

- Vậy thì cô ấy đi như một con vịt vậy! Lắc lư lắc lư thật khó coi.

-...

Âu Dương Hạo xấu hổ, làm thế nào anh ta biết điều này?

- Ha ha ha!!!

Tư Đồ Sóc không nhịn được cười, cười phá lên, và một lần nữa thì thầm nhắc nhở Cố Tây Thành:

- Cô dâu của bạn đến rồi.

Họ, họ lại dựa gần vào nhau! Trong lòng Tô Nhan Hề ngỡ ngàng, ánh mắt hiếu kỳ nhìn Cố Tây Thành và Tư Đồ Sóc. Cả hai đều có vẻ đẹp trai hút hồn so với những người đàn ông khác, đứng cạnh nhau lại càng thấy đẹp đôi. Lẽ nào họ thực sự yêu nhau?

Tô Nhan Hề bị bối rối, vừa nãy suýt bị vấp ngã mấy lần. Ngay cả tiếng cười của các vị khách, cô cũng không quan tâm, càng cảm thấy không xấu hổ. Bởi vì tất cả những suy nghĩ của cô ấy đều nghĩ đến chú rể và người phù rể. Ở phía trước là bậc cầu thang, Lục An An lo lắng nhắc nhở Tô Nhan Hề.

- Hãy cẩn thận!

- Ah?

Tô Nhan Hề tỉnh lại, liền quay lại nhìn Lục An An, nhưng không chú ý đến bậc cầu thang. ị vậy, cô mặc chiếc váy cưới màu trắng, cô ngã xuống trong mọi ánh nhìn của các vị khách, và toàn bộ mọi người đều nghiêng người về phía trước sân khấu.

- Ồ...

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5: Chú rể, anh còn chưa tuyên thệ

Hề Hề!

Lục An An trừng mắt lên, vươn tay ra để cứu, nhưng tiếc là chỉ bắt được tấm màn che của Tô Nhan Hề.

Dùng lực một chút, tấm màn che rơi khỏi tóc cô, vì thế cũng không thể ngăn cơ thể Tô Nhan Hề ngã xuống.

Khách trong phòng cùng đứng lên, hành động ấy rất đồng loạt.

Xong rồi, xong rồi... Tô Nhan Hề kêu thảm thiết trong lòng, chỉ cảm thấy mọi thứ trước mắt cô đang quay cuồng, cơ thể cô mất kiểm soát, cô sợ nhắm mắt lại.

Khi sắp ngã, đột nhiên, eo được nắm chặt. Tô Nhan Hề chỉ cảm thấy rằng cơ thể sắp ngã của mình đang được ai đó ôm chặt. Cô kinh ngạc, liền mở mắt, trong phút chốc bắt gặp một đôi mắt đen láy thâm sâu. Bốn mắt gặp nhau, trái tim Tô Nhan Hề không hiểu sao đập nhanh hơn.

Trán sáng bóng, mũi thẳng, lông mày dày, mắt sâu, như đường nét được chạm khắc tinh xảo, đôi môi mỏng gợi cảm. Người đàn ông này thật đẹp!

- Còn không đứng dậy!

Đôi môi mỏng cất lên, nhưng giọng nói lại lạnh lùng.

Khóe miệng của Tô Nhan Hề giật giật, từ trong ngăn ngore tỉnh lại. Lúc này mới phát hiện ra, bản thân đang nằm trong lòng ai đó, mà người này là chú rể hôm nay, Cố Tây Thành, người đàn ông cô phải lấy.

Thấy tay mình nắm chặt nút áo của anh, Tô Nhan Hề ngượng đỏ cả mặt.

- Xin... xin lỗi!

Cô nhanh chóng đứng thẳng dậy, lại quên mình đang đi giày cao gót. Chân bị trật, toàn bộ người lại ngã vào lòng anh.

Đầu Tô Nhan Hề đâm thẳng vào cằm của Cố Tây Thành.

- Đáng chết!

Cố Tây Thành bị đau, không thể kìm được chửi thề một tiếng nhỏ. Đôi mắt giận dữ lườm Tô Nhan Hề, giây phút này, anh đột nhiên muốn quăng người phụ nữ trước mặt anh đi.

- Xin lỗi xin lỗi, tôi không cố ý!

Tô Nhan Hề gãi đầu vô tội, nhìn Cố Tây Thành.

- Anh không sao chứ?

Bàn tay trắng nõn tự nhiên đưa lên nâng khuôn mặt đẹp trai của Cố Tây Thành, muốn kiểm tra thay anh.

- Tôi xem thử, có vết thương không.

Cố Tây Thành bị hành động của cô làm ngẩn người, trên mặt truyền tới hơi ấm từ tay cô, đột nhiên sự bức tức trong lòng của anh ấy bắt đầu lắng xuống. Cảm giác kỳ lạ này khiến anh nghi ngờ, bất giác nhú mày, thấp mắt đánh giá Tô Nhan Hề trước mặt anh. Người phụ nữ này... đang quyến rũ anh sao?

Nhưng, tay cô có vẻ rất ấm áp.

Hai bên đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, để lại trong đầu khách khứa sự tò mò.

- Hạ Cẩm Hề nó đang làm gì vậy?

Người khách ngồi hàng trên, một người phụ nữ sang trọng mặc đồ quý phái không hài lòng hỏi người đàn ông bên cạnh. Người đàn ông này chính là Hạ Chấn Đông, mà người phụ nữ kia là vợ ông Tống Nhã Trần.

Khuôn mặt của Tống Nhã Trần cực kỳ khó coi:

- Lại có thể ở trước mặt nhiều người như này, làm điều đáng xấu hổ như vậy.
- mNó lần đầu tiên làm cô dâu. Có lẽ là hơi căng thẳng!

Hạ Chấn Đông đã cố gắng hết sức để giải thích cho con gái của mình, mặc dù trong lòng ông không thể hiểu nổi.

- Hmm, Nói chuyện kinh doanh trên thương trường tôi cũng chưa thấy nó căng thẳng bao giờ.
- Nhã Trần, sao bà luôn bắt bẻ với con vậy?
- Nó là con gái của ông, không phải con gái tôi.

Giọng Tống Nhã Trần đầy châm biếm, liếc xéo Hạ Chấn Đông.

- Thấy nó làm tôi cảm thấy kinh tởm.
- Bà..."

Hạ Chấn Đông giận đỏ mặt, nhưng ông không thể bắt bẻ lại. Cuối cùng chỉ có thể cắn răng, không đôi co với bà.

Mà lão phu nhân của Cố gia ngồi cùng một hàng ở phía bên kia, nhìn cảnh tượng trên sân khấu, cau mày một cách vô ý thức.

Đây là đứa cháu dâu bà đích thân chọn, dường như đã khiến bà có vài phần bất ngờ. Hạ Cẩm Hề, nó có thực sự thích hợp làm nữ chủ nhân của Cố gia sao?

Thấy bộ dạng ngã của cô, Cố lão phu nhân lắc đầu liên tục.

- Cô dâu, lễ cưới chưa kết thúc. Em không thể hôn chú rể trước được.

Giọng cười của Tư Đồ Sóc vang lên, ngay lập tức làm dịu bầu không khí xung quanh.

Vì thế, khi các vị khách nghe anh nói vậy, tất cả họ đều cười.

Tô Nhan Hề cuối cùng cũng tỉnh lại, thấy bàn tay nhỏ nhắn của mình đặt trên khuôn mặt của Cố Tây Thành, khóe mắt đột nhiên giật giật. Nhanh chóng lùi lại một bước, giãn khoảng cách giữa cô và Cố Tây Thành.

Đột nhiên khuôn mặt mặt hơi ấm, Cố Tây Thành có chút mất mát cau mày.

Nhưng nghĩ lại, anh có gì để mất chứ?

Giương mặt tuần tú thâm trầm, hôm nay trúng tà rồi à?

“Anh Cố, lúc này có phải suýt chút nữa lau súng phát hỏa rồi không?

Tư Đồ Sóc thì thầm vào tai Cố Tây Thành. Cố Tây Thành vừa hay có con bực tức không có chỗ để trút giận, lúc này được Tư Đồ Sóc đón lấy. Nhìn bộ dạng sự thiếu chính chắn của Tư Đồ Sóc, Cố Tây Thành nở nụ cười độc ác. Tiếp đó, dùng khuỷu tay nhanh chóng thúc thật chuẩn vào bụng Tư Đồ Sóc.

Tư Đồ Sóc bị đau, ôm lấy bụng như lại không dám kêu lên, cả khuôn mặt tuần tú bứt rứt đến phát đỏ. Chỉ có thể dùng ánh mắt oán hận trừng trừng nhìn Cố Tây Thành. Cố Tây Thành thắng vai như không có chuyện gì, lấy chiếc nhẫn từ trong tay cô gái bên cạnh, ném chiếc nhẫn của nữ cho Tô Nhan Hề đang đứng gần ra.

- Tự đeo đi, đám cưới kết thúc!
- Ah?

Tô Nhan Hề hoàn toàn ngây ngốc. Khách khứa như bị sét đánh trên ghế, không thể hiểu nổi nhìn theo Cố Tây Thành. Cố Tây Thành rút chiếc nơ ra, bước về phía trước định rời đi.

Vị linh mục từ trong kinh ngạc hoàn hồn lại, chắn trước mặt anh.

- Chú rể, cậu vẫn chưa tuyên thệ!

-----  
Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 6: Bởi vì, nhẫn mình không đèn nổi

Con nết Cố Tây Thành thâm trầm nheo lại, nhìn Tô Nhan Hề đang ngần ngừ.

- Cô ấy, từ hôm nay chính là vợ Cố Tây Thành tôi. Cô ấy cũng là người duy nhất Cố Tây Thành tôi cần chịu trách nhiệm.

Wow... Các cô gái đều hét lên kinh ngạc. Một số là ghen tị, một số oán trách, một số đang tức giận.

Cô Tây Thành làm hỗn loạn hiện trường khoe miệng lạnh nhạt giương lên, rời khỏi lễ đường một cách soái khí.

Tô Nhan Hề nhìn theo bóng lưng của anh, ngơ ngơ ngẩn ngẩn, tại sao cô lại có loại ảo tưởng, những gì anh vừa nói dường như không phải với cô?

- Ngưỡng mộ, đồ kị chết mất!

Lục An An bộ dạng phát cuồng, chọc vào tay Tô Nhan Hề.

- Tại sao cậu lại may mắn như vậy, lại có thể có thể kết hôn với một người đàn ông hoàn hảo như vậy. Trời ơi, mình không mong một người đàn ông nói với mình: Quệt tùy ý. Chỉ mong một người đàn ông như Cố thiếu vậy: cô ấy là người duy nhất tôi cần chịu trách nhiệm. Oa oa oa, quá tuyệt vời.

- Dừng dừng dừng! Đại trai.

Tô Nhan Hề không thể chịu nổi sự điên cuồng của cô.

Một người không muốn cùng tuyên thệ với bạn đi hết hôn lễ, rồi cuộc tốt chỗ nào?

Nhìn vào chiếc nhẫn giá trị không nhỏ trong tay, Tô Nhan Hề có cảm giác cảm miếng đồng hồng sắt nát.

- Này, lẽ nào cậu không cảm động à?

Lục An An không phục nắm lấy vai của Tô Nhan Hề.

Tô Nhan Hề bước đi không chú ý, vai kéo theo tay giật lại. Kết quả chiếc nhẫn rơi khỏi tay, rơi xuống đất lách cách và lăn đi xa.

- A, nhẫn của mình!"

Tô Nhan Hề bỗng mở to mắt, đuổi theo hướng của chiếc nhẫn. Chỉ thấy, chiếc nhẫn tròn bóng loáng lăn xuống dưới đài. Cô vội vàng nhanh chóng đuổi theo.

- Ah!!!

Tô Nhan Hề một lần nữa lại quên đang đi giày cao gót, lại một lần nữa loạng choạng ngã.

- Hề Hề...

- Thiếu phu nhân...

- Cẩm Hề...

Một tiếng hét thảm thiết, bối cảnh đồ xuống, quả thực đẹp bốn góc

Số đặc biệt, Vợ chồng Cố thiếu ân ái.

- Đây đây đây...

Tô Nhan Hề nhìn vào tiêu đề của tờ báo quả thực khóc không ra nước mắt. Vào ngày cưới, chú rể bỏ lại cô một mình rời đi, chưa về. Ở hôn lễ cô ngã vồ ếch, ở lại bệnh viện một đêm mới được đón về Cổ gia. Cho hỏi, đây là loại ân ái gì?

- Toàn là nói linh tinh!

- Ah, những gì mọi người nói cũng có một chút hợp lý!

Lục An An nhặt tờ báo bị Tô Nhan Hề vứt đi lên.

Nói đùa:

- Cổ thiếu trước mặt nhiều khách như thế, tuyên thệ với cậu. Mà cậu để chiếc nhẫn cưới anh ta tặng cậu rơi xuống sân khấu. Đây không phải là ân ái, thì là gì? Cậu lẽ nào không thừa nhận cậu để ý Cổ thiếu, nếu không thì cậu sao lại quan tâm đến chiếc nhẫn anh ta tặng cậu?

- Làm ơn, mình quan tâm đến chiếc nhẫn vì mình đèn không nổi! Chiếc nhẫn đó thuộc về Hạ Cẩm Hề mà không phải mình Tô Nhan Hề.

Tô Nhan Hề luôn luôn ghi nhớ thân phận của mình, vì vậy luôn nhớ lấy mình nên làm gì và không nên làm gì.

Nhìn đáng vẻ tủi thân của cô, Lục An An không trêu chọc cô nữa. Đành lắc đầu:

- Cậu làm gì nghiêm túc vậy, mình nói đùa thôi. Những thứ của người khác, chúng ta không ham.

Nhưng, Hề Hề, đối mặt với Cổ Tây Thành như vậy, cậu có thể giữ được trái tim mình không?

Đây mới là điều mà Lục An An lo lắng nhất. Cô sợ bạn thân của mình cuối cùng sẽ bị tổn thương.

Mà hoàn toàn không biết tương lai Tô Nhan Hề thế nào, chỉ hy vọng Hạ Cẩm Hề có thể sớm ngày trở lại và kết thúc trò chơi hoang đường này.

- Này...

- Này...

Hai người có tâm trạng khác nhau, không hẹn mà cùng thờ dài.

Âu Dương Khiết bước đến cửa phòng, nghe thấy tiếng thờ dài của hai người, nghi hoặc chớp chớp mắt.

- Thiếu phu nhân!

-...

Không có động tĩnh!

Tô Nhan Hề hoàn toàn không chú ý đến sự xuất hiện của Âu Dương Khiết, ngồi trên\*\*cúi đầu trầm tư. Âu Dương Khiết chỉ có thể vươn tay gõ cửa.

- Thiếu phu nhân!

- Ơ?

Lần này Lục An An phản ứng lại, cô quay sang nhìn thấy Âu Dương Khiết ở cửa, chỉ trong nháy mắt, cô nhớ ra anh là trợ lý của Cổ Tây Thành. Thế là, cô nhanh chóng đập đi nỗi sợ Tô Nhan Hề trong tinh thần.

- Thiếu phu nhân, gọi cậu đấy!

- Ah?

Tô Nhan Hề ngỡ ngàng ngẩng đầu lên, đáng vẻ như trên mây. Lục An An nhìn cô bằng ánh mắt nghiêm khắc, chỉ ra ngoài cửa. Tô Nhan Hề nhìn theo, lúc này mới thấy sự tồn tại của Âu Dương Khiết.

- Anh tìm ai?

- Phù...

Lục An An cười lớn!

Khuôn mặt tuần tú của Âu Dương Khiết gật gật, cảm giác hiện diện của anh thật thấp. Cứng rắn bước tới:

- Thiếu phu nhân, Thiếu gia về rồi, mời Thiếu phu nhân xuống lầu.

Tô Nhan Hề, khước miệng co lại, Thiếu phu nhân? Thiếu gia?

- Anh nói là Cố Tây Thành?

- Tất nhiên!

Không thì là ai?

Lông mày Tô Nhan Hề nhíu nhẹ, “ngươi chồng” một đêm không về của cô lại có thể về.

- À, tôi biết rồi. Tôi sẽ đi xuống ngay.

Âu Dương Khiết gạt đầu, rời khỏi phòng, đóng cửa lại.

Tô Nhan Hề từ đi xuống, áo thun áo khoác chuẩn bị xuống lầu. Lục An An bên cạnh đã ngăn cô lại:

- Cậu đi ra ngoài như thế à?

- Có vấn đề gì sao?

Tô Nhan Hề nhìn bản thân mình từ trên xuống dưới, rất tốt, đồ thể thao, đơn giản và thuận tiện.

- Minh phục cậu rồi!

Lục An An lắc đầu, đưa cô đến phòng thay đồ để chọn quần áo cho cô.

Tất cả những bộ quần áo này đều do Cố gia mua cho cô, mỗi một bộ giá trị đều không nhỏ.

- Cậu nhớ rằng cậu là Hạ Cẩm Hề. Đại tiểu thư Hạ gia bất luận là lúc nào cũng phải ăn mặc thật xinh đẹp.

Lục An An đã chọn một chiếc váy ren trắng:

- Vì vậy, cậu luôn phải làm như cô ấy thật xinh đẹp.

- Nhưng...

- Không có nhưng, cậu đừng quên nhiệm vụ của mình.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 7: Giao chiến, tôi không thích anh

Tô Nhan Hề không nói nên lời, chỉ có thể theo sự sắp xếp của Lục An An, để cô ấy tự trang điểm. Chỉ trong thời gian mười phút ngắn ngủi, Tô Nhan Hề từ một sinh viên trở thành một quý phu nhân xinh đẹp.

- Được rồi tớ cũng nên đi thôi, cậu cố lên nhé.

- Đây, cậu phải về nhà sao?

- Tất nhiên, tớ ở với cậu một đêm rồi, bây giờ anh ta đến rồi, tớ đương nhiên cũng phải về rồi.

- Nói thế nào, thì chúng ta cũng giống như làm việc mờ ám vậy?

Tô Nhan Hề nói xong, cả hai người đều không thể nhịn được cười. Tiền Lục An An về, tiếp theo, cô chỉ có thể dựa vào chính mình, trong lòng của Tô Nhan Hề có chút trống rỗng.

Bởi vì lý do cô ấy không đi được giày cao gót, cho nên khi cô xuống lầu, Tô Nhan Hề đi rất cẩn thận. Thêm vào đó lễ cưới hôm qua bị ngã một cái, mặc dù không bị thương nặng, nhưng chân vẫn còn thấy đau. Do đó, bước đi của cô ấy rất chậm, nhưng ngược lại có chút khí chất thực nữ.

Cố Tây Thành ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, nâng mắt nhìn Tô Nhan Hề đang xuống lầu, chớp mắt sững sờ. Giống thông qua cô ấy, lại nhìn thấy hình bóng của một người khác. Cùng một chiếc váy trắng, cùng biểu hiện sững sờ, cùng vẻ thuần khiết.

- Anh tìm tôi?

Giọng nói khác nhau, cuối cùng đưa anh ta trở lại với thực tế. Đột nhiên đối diện với khuôn mặt kỳ lạ, tâm trạng của Cố Tây Thành nhất thời rơi vào đáy cốc. Anh tùy tiện cầm văn kiện trên bàn đẩy về phía Tô Nhan Hề:

- Cần lấy kế hoạch của Hạ thị về đi, Tập đoàn Long Thần không phải tổ chức từ thiện, kinh doanh không có lãi, tập đoàn Long Thần không có hứng thú.

Câu nói thờ ơ của Cố Tây Thành giống như một cây gậy đánh vào cơ thể của Tô Nhan Hề, tay cô run lên, cầm lấy bản kế hoạch của Hạ thị. Trong một khoảnh khắc, cô thực sự muốn cầm bản kế hoạch ném vào mặt của Cố Tây Thành. Anh giàu có thì có gì ghê gớm chứ?

Nhưng, cuối cùng cô vẫn chịu đựng, vì cô không thể hủy cuộc hôn nhân này.

Đối diện với sự lạnh nhạt của Cố Tây Thành, Tô Nhan Hề mím chặt môi, mắt nhìn vào bản kế hoạch.

Kế hoạch này cô biết, Hạ Cẩm Hề đã giao nhiệm vụ đầu tiên là để Cố Tây Thành ký tên vào bản kế hoạch. Xem ra, không được thuận lợi. Tô Nhan Hề lấy lại bình tĩnh, nhìn thẳng vào Cố Tây Thành:

- Tôi có thể để họ sửa lại bản kế hoạch, hy vọng anh có thể cho chúng tôi thời gian. Tôi...

- Hạ Cẩm Hề!

Cố Tây Thành đột nhiên cắt ngang lời của Tô Nhan Hề, nhìn chằm chằm vào cô.

- Đây là mục đích cô gả vào Cố gia?

- Tất nhiên là không...

Tôi là vì mẹ của tôi!

- Vậy thì vì sao?

- Bởi vì... bởi vì...

Tô Nhan Hề nhú mày, cô không thể nói.

Khi đối diện với biểu hiện khó xử của Tô Nhan Hề, Cố Tây Thành đột nhiên trở nên thích thú. Anh ta từ trên ghế sofa đứng lên một cách nhẹ nhàng, đi từng bước từng bước gần về phía Tô Nhan Hề.

- Cô đừng nói với tôi, cô yêu tôi, nên...

- Không phải!

Tô Nhan Hề bị ép đến mức không có đường lui, nhanh chóng lắc đầu giải thích:

- Tôi không yêu anh.

- Cô nói gì?"

Biểu tình của Cố Tây Thành chợt lạnh, cô ấy lại có thể nói như vậy.

- Tây Thành, người tôi yêu không phải là anh, người tôi yêu là Phó Bác Nhã.

Câu nói này như đâm vào lồng ngực anh ta, anh ta dường như lâu rồi không được nghe thấy. Năm năm trước, người phụ nữ anh luôn yêu thích, sau khi nói xong câu nói này, từ đó trở đi đã biến mất khỏi thế giới của mình. Hôm nay, từ miệng người khác nói ra, cũng làm cho trái tim anh tan nát. Đau đến nỗi muốn dùng tất cả sức lực nắm chặt tay cô ấy, gần như ôm chặt cô ấy.

- A, đau, bỏ tôi ra!

Tô Nhan Hề không ngờ anh ta đột nhiên lại ra tay ôm chặt lấy cô, cô muốn chạy cũng chạy không kịp.

- Chủ tịch!

Âu Dương Hạo thấy bầu không khí có vẻ khác lạ, liền nhanh chóng nhấc nhở. Cố Tây Thành bình tĩnh lại, lấy lại tinh thần, đôi mắt của anh một lần nữa nhú lại nhìn Tô Nhan Hề. Thấy bộ dạng của cô không thoải mái, tâm trạng của anh mới tốt hơn một chút, biểu hiện lạnh lùng của anh đã trở lại.

- Đã không phải vì yêu tôi, thì cũng vì tiền của Cố gia? Quà nhiên, tiền bạc mới là tình yêu đích thực của nữ nhân.

Anh ta đã quên, tất cả nữ nhân đều yêu vinh hoa phú quý.

- Ghê tởm!

Cố Tây Thành tức giận đẩy Tô Nhan Hề ra.

Tô Nhan Hề suýt nữa bị anh ta xô ngã, đột nhiên lên cơn giận dữ.

- Đã ghê tởm tôi như vậy, tại sao lại đồng ý kết hôn với tôi?

Cô ấy thực sự tò mò, anh ấy thích đàn ông? Tại sao anh ta đồng ý kết hôn với Hạ Cẩm Hề?

Cố Tây Thành cười nhạt, bộ dạng chế nhạo nhìn Tô Nhan Hề. Anh ta lạnh lùng trả lời:

- Hạ Cẩm Hề, đừng giả ngây ngô trước mặt tôi,, mặc dù tôi không biết cô sử dụng chiêu trò gì để có được sự ủng hộ của Cố lão phu nhân, nhưng tôi cảnh báo cô, cô chỉ là một người tầm thường không có quan hệ gì với Cố gia, làm tốt thân phận của cô, an tâm làm phu nhân Cố gia. Nếu cô làm bất cứ điều gì làm tổn hại danh tiếng của gia đình, tôi sẽ không tha cho cô.

Sau những câu cảnh báo đầy đủ, nhưng lát giây sau, lời nói của cố Tây Thành lại tự nhiên đảo ngược, biến thành một người đàn ông cực kỳ quý ông.

- Ngày mai, đi cùng tôi về nhà, nhớ rõ, cần làm một cô con dâu để Cố phu nhân yêu thích.

Tô Nhan Hề biến sắc, cảm xúc duy nhất là: người đàn ông này có bệnh.

Chịu đựng, cô nhất định phải nhẫn nhục chịu đựng. Âm thầm nghiền chặt răng, mạnh mẽ giữ khuôn mặt tươi cười:

Anh yên tâm, tôi nhất định sẽ làm đúng thân phận mình.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 8: Sự trở về của người bí mật

Quay lại căn phòng, Tô Nhan Hề lập tức quăng đôi giày cao gót đang đi ở chân ra.

Sau đó cầm tập tài liệu trên tay đập mạnh, phần nộ hết lên:

- Cố Tây Thành đáng giận, aaa!!!

Hắt xì...

Cố Tây Thành vừa bước vào xe đột nhiên hắt hơi.

Anh nhú mày và nhìn vào trợ lý Âu Dương Hạo ngồi phía trước.



- Anh nói, ai đang nhắc đến tôi?

-Ồ, có lẽ là Mộc thiếu gia.

Chủ tịch sao lại có cảm giác anh tốt bụng vậy?

- Đi đến Cung Điện.

Cung Điện, câu lạc bộ giải trí nổi tiếng nhất của thành phố A, thuộc về một trong những sản nghiệp của Mộ Liêm Xuyên công tử. Ở đây, đây cũng là nơi tụ họp của bốn vị công tử thành phố A. Cho nên, các vị thiên kim thiếu gia của xã hội thượng lưu thành phố A để có được thẻ VIP của Cung Điện, nghe các vị công tử nói, là phải trả một khoản tiền lớn.

Bởi vì chúc mừng ngày hôn lễ của Cố Tây Thành, bốn công tử của thành phố A lại lần nữa tụ họp ở đây. Mộ Liêm Xuyên là thiếu Đông gia, sớm đã đến cung Điện, sắp xếp mọi thứ. Còn hai vị công tử, Tư Đồ Sóc và Thương Chấn từ từ đến, gây ra một hồi oanh động trong Cung điện.

Tối nay nhân vật chính Cố Tây Thành, lại xuất hiện muộn nhất. Khi anh bước vào phòng, Mộ Liêm Xuyên một vài người đang chơi bài hút xì gà, bên cạnh là những người phụ nữ xinh đẹp. Tư Đồ Sóc hắc đạo thiếu gia là người phát hiện Cố Tư Thành sớm nhất, anh ta vẫy tay chào đón.

- Cố Thiếu Gia, cuối cùng anh cũng chịu đến đây, nào nào nào, nói thử cho chúng tôi nghe cảm nghĩ sau khi thoát khỏi tình trạng độc thân.

Đám cưới hôm đó, ngoài Tư Đồ Sóc ra, hai người còn lại đều có việc, nên không đến tham gia. Có thể được nhìn thấy truyền hình trực tiếp trên TV lễ cưới của Cố thiếu gia, đó là một hôn lễ đơn giản. Tuy nhiên họ không thấy ngạc nhiên, vì họ đều biết rằng Cố Tây Thành kết hôn, chỉ để ứng phó, hoặc là không có việc gì để làm.

Cố Tây Thành cởi chiếc áo vét của mình ra, ném nó cho Tư Đồ Sóc.

- Nếu muốn biết, thì đi kết hôn đi.

- Phải, con đường này không thích hợp cho bản thiếu gia đi!

Tư Đồ Sóc nheo đôi mắt, hôn cô gái ngồi bên cạnh.

- Vui đùa thì có thể.

Tư Đồ thiếu gia, anh thật đáng ghét! Cô gái trang điểm đậm giả bộ ngại ngùng nằm trong lòng Tư Đồ Sóc. Làm Tư Đồ Sóc cười lớn:

- Xem đi, nếu tôi kết hôn rồi, sẽ có biết bao nhiêu phụ nữ sẽ cảm thấy khổ sở.

- Người muốn kết hôn, điều kiện tiên quyết là phải có người đồng ý gả cho người.

Thương Chấn không chịu được mở miệng châm chọc.

- Nghe nói, lão gia từ nhà người muốn đề xuất cuộc hôn nhân này, đáng tiếc đối phương không đồng ý.

- Chuyện này người cũng biết?

Tư Đồ Sóc không nói gì, hần đã hạ lệnh không cho truyền chuyện này ra ngoài. Sao vẫn lộ tin tức này?

Thực tế đều do cha hần thích lo chuyện của người khác, nhất định phải tìm một người kết hôn với hần, kết quả là người phụ nữ kia dọa tự tử không muốn kết hôn.

Nghĩ tới điều này, Tư Đồ Sóc thật tức giận, quá mất mặt, tốt xấu gì hần cũng là một người đẹp trai. Thế mà bị một người phụ nữ từ chối, khi nghĩ tới người con gái không thú vị đó, anh ta lại tức giận.

Hãy chờ, anh ta phải tìm một cơ hội để dạy dỗ người phụ nữ chết tiệt này.

Cố Tây Thành nhú mày, ngồi xuống nơi không có các cô gái. Dựa lưng vào ghế, liếc nhìn về ưu tư của Tư Đồ Sóc.

- Hôm khác tôi sẽ bảo lão phu nhân của chúng ta tìm cho cậu một cô?

- Dừng lại!

Khuôn mặt tuần tú của Tư Đồ Sóc sực bị dọa không còn chút máu:

- Nếu Cố phu nhân giới thiệu, ông già của tôi ép tôi nhất định ;ấy súng ép tôi lấy bằng được người đó, Cố phu nhân là thần tượng của ông già tôi.

Mộc Liêm Xuyên liếc nhìn anh ta, lắc đầu, rồi dời ánh mắt sang Cố Tây Thành.

Biểu hiện có chút do dự:

- Tôi nghe nói rằng Phó Bác Nhã sắp trở về nhà, sợ rằng bố anh ấy sắp không được.

Mộ Liêm Xuyên vừa nói xong, mọi người đều im lặng. Tư Đồ Sóc và Thương Chấn đều nhìn Cố Tây Thành.

Cố Tây Thành nắm lấy bàn tay của Cao Cước Bôi, không dấu vết dừng lại một chút. Sau đó, lại như không có chuyện gì xảy ra. Biểu hiện như, lời nói vừa rồi không có liên quan gì tới anh ta. Nhưng chỉ có trái tim anh ấy mới biết được, Phó Bác Nhã về nước, cô ấy cũng sắp về nước.

Kỳ thực, anh đã sớm biết. Nếu không, lần này anh sẽ không thỏa hiệp, đồng ý kết hôn.

Lắc lư quầy bar, xem rượu vang đỏ di chuyển trong cốc.

Đột nhiên, Cố Tây Thành trở nên ghê tởm chính mình, tại sao cô ấy vẫn có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của mình?

Bầu không khí kìm nén là thứ khó chịu nhất đối với Tư Đồ Sóc, anh vẫy tay và đứng dậy.

- Đi, bản thiếu gia cho người phong đường, đưa xe đi!

-----

Biệt thự của Cố Tây Thành

Sau khi kết hôn, Tô Nhan Hề ở trong phòng khách của biệt thự, điều này khiến cô cảm thấy được thỏa mái không ít. Ít nhất khi ngủ không cần phải đối mặt với một người đàn ông lạ.

Cô tắm rửa sạch sẽ, mặc quần áo ngủ trên mũ có một tai thỏ rồi đi lên giường, vừa dựa lưng đột nhiên thấy bản kế hoạch trên gối. Tâm trạng nhẹ nhõm ban đầu đột nhiên trở nên bức bối. Đưa tay ra cầm bản kế hoạch, khuôn mặt trở nên ưu tư. Việc này, cô ấy nên nói với chị gái mình không?

Nghĩ đến đây, Tô Nhan Hề tìm thấy điện thoại trên bàn trang điểm. Không chờ cô gọi điện thoại đi, điện thoại đã vang lên, người gọi chính là Hạ Cẩm Hề. Tô Nhan Hề sững sốt, ngay lập tức nhắc điện thoại lên:

- A lô?

- Nhan Hề, tôi và mẹ sắp lên máy bay rồi.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 9: Cô không thể đưa mẹ đi

Lên máy bay? Vì sao lại lên máy bay? Cô muốn đưa mẹ tôi đi đâu?

- Nước Mỹ!

- Cái gì?

Tô Nhan Hề không thể tin đây là sự thật:

- Hạ Cẩm Hề, cô bị điên rồi, tôi không đồng ý, cô không thể đưa mẹ đi.

- Đừng lo, tôi sẽ chăm sóc bà ấy, chỉ cần cô làm theo sự sắp xếp của tôi, cô sẽ sớm gặp lại bà ấy.”

Sau đó, Hạ Cẩm Hề cúp máy.

Nghe thấy tiếng bíp bên kia truyền đến, Tô Nhan Hề bỗng hoảng loạn.

- A lô a lô, chị Hạ Cẩm Hề...cô không thể đưa mẹ đi.

Đầu dây bên đó không còn nghe thấy tiếng phản hồi của Hạ Cẩm Hề, Tô Nhan Hề hoàn toàn hoảng loạn, cô ném điện thoại đi, lo lắng chạy ra ngoài. Khi cô chạy đến cửa phòng khách, cô gặp người quản gia biệt thự. Người quản gia nhìn cô gấp gáp, liền hỏi.

- Thiếu phu nhân, cô việc gì không?

- Tôi muốn đến sân bay!

Cô muốn ngăn Hạ Cẩm Hề lại, ngăn cô ấy đưa mẹ đi.

- Sân bay? Nhưng mà thiếu phu nhân, bây giờ trời tối rồi.

- Tôi có việc rất quan trọng phải đi đến sân bay!

Tô Nhan Hề nắm lấy bàn tay của người quản gia, mong ông đồng ý.

- Xe, có xe không?

Quản gia nhìn bộ dạng lo lắng của cô, nghĩ đã xảy ra việc nghiêm trọng, nhanh chóng gật đầu.

- Tôi lập tức chuẩn bị xe cho thiếu phu nhân.

Có một chiếc xe trong gara của Cố gia, quản gia gọi người lái xe đưa Tô Nhan Hề đi. Tô Nhan Hề vô cùng biết ơn, nhanh chóng lên xe, đề lái xe đi thẳng đến sân bay.

Trên đường đi, cô luôn thúc giục người lái xe, nhìn thấy thời gian trôi, trái tim cô như đang mắc ở trong cổ họng.

Ban đầu đường cao tốc trơn tru không có vật cản, nhưng đến giữa đường lại có thông báo cấm xe chạy. Người tài xế bị gây khó dễ dừng xe lại.

Thiếu phu nhân, phía trước không qua được.

- Sao vậy? Tại sao không qua được?

Tô Nhan Hề nghi hoặc hỏi:

- Đoạn đường phía trước bị ngăn lại!

- Ngăn lại?

Tô Nhan Hề nhìn qua phía trước cửa sổ, quả nhiên.....

Chán nản, tại sao lại ngăn đường vào lúc này, lại vào thời gian gấp gáp này? Tô Nhan Hề đẩy cửa xuống xe, nhìn xung quanh, thế mà ngay cả một cảnh sát giao thông cũng không thấy, thế này là thế nào?

- Thiếu phu nhân, hay chúng ta đi đường vòng.

Người tài xế xuống xe khuyên.

Tô Nhan Hề lắc đầu, không được, không đi thì không kịp nữa rồi, cô cần đi tìm mẹ.

Trong lòng bỗng nhiên có một niềm tin vững chắc như mạch bảo cô, cô đã không ngần ngại quay lại xe, ngồi vào vị trí lái xe.

- Thiếu phu nhân, cô muốn làm gì?"

Người tài xế nhìn thấy cảnh này, lập tức tròn tròn mắt.

Tô Nhan Hề mở cửa sổ, nói với người tài xế:

- Anh về trước đi, tôi sẽ đi một mình.

Thế là, cô dùng sức nhấn chân gas. Vèo một tiếng, xe nhanh chóng phóng đi, một giây sau đã đâm qua rào cản.

- Thiếu phu nhân.....

Tài xế bị hành động của cô ấy dọa chết khiếp, thấy xe đang lắc lư, muốn lên phía trước để xem.

Không tưởng tượng nổi, chiếc xe lại bắt đầu nổ máy và nhanh chóng chạy tiếp.

Người tài xế muốn đuổi cũng đuổi không kịp, chỉ ngây ngốc nhìn theo.

Tô Nhan Hề mở to đôi mắt sáng nhìn về phía trước, chỉ có cô biết tay cô toát mồ hôi lạnh. Mặc dù cô cũng giành thời gian rồi để học lái xe cùng An An, nhưng cô căn bản co vẫn chưa thành thạo. Nếu như là thường ngày, cô nhất định sợ hãi đến hét lên. Nhưng khi nghĩ về mẹ, nỗi sợ hãi hoàn toàn bị đánh bại. Cô buộc mình phải bình tĩnh, gia tăng tốc độ đi thẳng, làm theo các hướng dẫn của Lục An An.

May thay, trên đường không có xe...

Đội đã, cái gì thế?

Trước mắt, đột nhiên đèn lấp lóe, nó rõ ràng là đèn pha xe hơi.

Trời ơi, sao đột nhiên có chiếc xe chạy đến? Mà còn là cùng một tuyến đường với cô, thậm chí không chỉ có một chiếc xe.

Làm thế nào bây giờ? Làm thế nào bây giờ?

Tô Nhan Hề đột nhiên hoảng sợ, dưới phản xạ có điều kiện, cô liều mạng nhấn còi xe.

Cô không biết họ có để ý đến mình không, chỉ biết rằng chiếc xe không dừng lại, nó là nhanh chóng chạy nhanh về phía cô.

Khoảng cách ngày càng gần hơn!

- A a a!!

Thấy chiếc xe sắp đâm tới, Tô Nhan Hề phanh xe một cách nhanh chóng, quay xe, nhắm hai mắt lại.

Két, ầm..... Trong nháy mắt, mấy chiếc xe đều phanh lại, âm thanh đâm sầm cùng lúc vang lên, lập tức âm thanh chói tai phá vỡ sự yên tĩnh của không gian.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 10: Anh nổi điên gì chứ

Tô Nhan Hề chỉ cảm thấy trọng lượng cơ thể của mình dần ngã về sau, rồi lại bật ra trước đụng vào vô lăng, cảm giác đau đớn ngay tức khắc xâm nhập vào thần kinh cảm giác của cô.

Cô bắt lực chồm lên vô lăng, đội nén cơn đau và cảm giác choáng qua đi.

Mà, trên chiếc xe ferrari đụng phải cô phát ra một tiếng giằng dứ, một người từ trên xe từ trên xe bước xuống.

- Trời, sao lại có xe, đồng vô tích sự này làm ăn gì ở đây!

Người này chính là Tư Đồ Sóc, khuôn mặt tuấn tú đã chuyển qua đen tột độ.

Ngay lúc đó, ba chiếc xe khác nối đuôi nhau dừng qua một bên, kéo tấm kính xe xuống, nhìn tình hình.

Thương Chấn ngược mắt lên, đưa mắt nhìn về hướng Tư Đồ Sóc đang tức đến giờ chân nói:

- Cậu không sao chứ?

- Không sao, may mà lão đây phản ứng kịp, trời ạ!

Nếu không phải kỹ năng lái xe điêu nghệ của anh, chắc sẽ bỏ mạng tại vụ tai nạn này. Hiện tại, chỉ có hai chiếc xe va quệt đụng trúng, vốn không có chuyện gì nghiêm trọng.

Mộ Liêm Xuyên đảo mắt nhìn thấy chiếc Audi màu trắng bị va trúng, ánh mắt đầy kinh hãi.

- Chiếc xe này sao lại nhìn quen thế?

- Rốt cuộc là ai đây, sao lại chạy chiếc xe vào đây!

Rõ ràng rằng anh đã phong tỏa đoạn đường này rồi, Tư Đồ Sóc tức giận đi về phía chiếc Audi.

Thương Chấn có ý tốt nhắc nhở:

Nhìn xem đối phương có bị thương hay không.

- Lễ nào của Bỉnh Từ?

Mộ Liêm Xuyên tay xoa cằm, chuẩn bị có kịch hay để xem.

- Nếu như đúng thật vậy, thì thật gan dạ!

Ánh mắt của Tư Đồ Sóc đầy lạnh lùng, không nói thêm lời nào xông lên gõ cửa xe.

Nghe thấy tiếng gõ cửa, Tô Nhan Hề dần dần tỉnh lại sau cơn choáng váng, cô chịu đựng cơn đau, từ từ mở mắt ra. Bên tai nghe thấy tiếng lộc cộc gõ cửa xe, cô nằm chườm lên vô lăng, hướng đầu nhìn qua hướng âm thanh đang vang lên.

Chỉ thấy ngoài cửa xe xuất hiện một khuôn mặt tuấn tú, ngoài ra đối phương đang nói những gì thì cô lại không nghe rõ. Lắc lắc cái đầu đang choáng váng, dùng hết sức xuống xe. Cũng trong lúc này, nơi cách đó không xa là Cố Tây Thành lại đột nhiên lên tiếng.

- Chúng tôi đi trước, cậu tự giải quyết đi.

Tư Đồ Sóc vừa định trả lời một câu 'Được', thì đột nhiên trong tấm kính xe từ từ trượt xuống là một khuôn mặt nhỏ trắng nhợt nhạt.

Anh có chút giật mình, ngo ngắc hết ba giây. Sau đó, với tư thế cực kì buồn cười quay người qua hét lớn một tiếng.

- Đợi đã, Cố lão đại, trên xe là cô vợ nhỏ bé của anh đấy.

Cố Tây Thành vừa mới khởi động xe liền đạp mạnh phanh!

Anh quay người qua nhìn kỹ khuôn mặt trắng bệch đó, ánh mắt ngay lập tức phát ra tín hiệu nguy hiểm. Giấy sau đó, anh từ từ xuống xe, đi đến trước mặt Tư Đồ Sóc.

Mộ Liêm Xuyên và Thương Chấn hốt hoảng nhìn thấy cảnh này, chuyện này là thế nào đây?

Nhất là Mộ Liêm Xuyên, đột nhiên chột hiệu ra và gật gật đầu:

- Chẳng trách sao tôi cảm thấy chiếc xe rất quen, thì ra là bà chủ Cố đây mà.

Cố Tây Thành nhìn thấy người nằm trong chiếc xe, ngay lập tức nhú đôi lông mày.

- Chết rồi ư?

Tư Đồ Sóc xấu hổ, Lão đại à anh đừng cứ lạnh lùng như thế có được không?

Ánh mắt đồng tình của anh quay qua Tô Nhan Hề:

- Chị dâu nhỏ, chị không sao đấy chứ?

Tô Nhan Hề cử động nhẹ, từ từ mở mắt ra. Khi cô định thần lại thì nhìn thấy nhiều thêm hai khuôn mặt tuấn tú.

- Anh.....các anh.....

- Đây, chị dâu nhỏ tỉnh chưa?

Tư Đồ Sóc nhoen cười, ngược mắt nhìn Cố Tây Thành nói:

- Xem ra là chưa chết được!

Cố Tây Thành nhú đôi mắt, ánh mắt sáng tỏ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nhọt nhọt.

- Hạ Cẩm Hề, sao cô lại xuất hiện ở đây?

Đừng nói với anh, cô ấy đang theo dõi anh!

Tại sao chứ..... Tô Nhan Hề cau mày, bởi vì cô cần đến sân bay.

Đúng, sân bay, mẹ!

Giống như bị cái gì nhập vào, Tô Nhan Tề đột nhiên ngồi thẳng người dậy, cô cần phải đi đến sân bay gấp!

Tay cầm lấy vô lăng, chuẩn bị đạp ga, lại phát hiện xe mình vốn không khởi động được.

- Chuyện gì vậy? Sao xe không khởi động được?

Tô Nhan Tề trong lòng rất gấp rút.

Cố Tây Thành bị bỏ rơi cuối cùng nhận không nổi nên lôi cô từ trên xe xuống.

- Hạ Cẩm Hề, cô bị điên rồi à!

- Anh bỏ tôi ra!

Cô không có thời gian nói nhiều với anh, cô muốn đi ngăn cản chị lại.

Nhìn thấy hai người đang tranh cãi, Tư Đồ Sóc liền vội đến khuyên nhủ:

Chị dâu nhỏ à, đại khái là xe hỏng rồi, không khởi động được đâu.

- Hỏng rồi sao? Không được, tôi cần đến sân bay!

Tô Nhan Hề cau mày lại nói:

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 11: Với anh, tôi không có hứng thú

Cô dùng sức gạt bỏ cánh tay của Cố Tây Thành, bất chấp tất cả đi về hướng sân bay.

Nhưng mà, chưa tới một phút, cô đã chống đỡ không được mà ngã xuống.

Nhưng cô không bỏ cuộc, ngã rồi lại đứng lên, đứng lên rồi lại ngã, ngã rồi lại dậy, cứ thế lặp lại. Chân cô bị thương rõ rệt.

Tư Đồ Sóc cùng mọi người đều không nhẫn tâm, nhìn cứ cau mày. Thấy cô ngã xuống, quay mắt đi không nhìn.

Bàn tay của Cố Tây Thành dùng sức nắm chặt, siết phát ra âm thanh.

- Người phụ nữ này.....

Anh đi qua đỡ Tô Nhan Hề đứng dậy, để cô đứng đối diện anh.

- Rốt cuộc cô muốn làm gì!

Không ngoan ngoãn đợi ở Cổ gia, lại chạy ra đường cao tốc tìm chết.

Tô Nhan Hề đẩy mạnh anh ra, cô không có thời gian để đòi co với anh.

Lúc này trên bầu trời phát ra tiếng ừng ừng, anh chợt ngẩng đầu lên nhìn, chỉ nhìn thấy một chiếc máy bay bay ngang xuyên qua lớp mây.

- Mẹ ơi .....

Dường như trong tích tắc, sức lực của Tô Nhan Hề như bị hút sạch, toàn thân bất lực ngồi quỵ xuống đất, ánh mắt nhìn lên bầu trời. Và khóe mắt cô, từng giọt từng giọt nước mắt tuôn rơi, sau cùng ướt cả khuôn mặt cô.

Mẹ ơi, mẹ ơi!

Tô Nhan Hề bất lực, hét lên trong tim, dần dần biến thành tiếng khóc xé lòng. Mẹ ơi đừng đi, về đây, đừng bỏ lại con một mình.

Thấy cô khóc đau thương khiến bốn đại công tử đều bị shock, nhất là Cố Tây Thành, trong lòng anh cũng cảm động theo, đôi mắt sâu nhìn chằm chằm vào đôi mắt đầy nước mắt của cô.

Tư Đồ Sóc lo lắng đi đến, nói nhỏ với anh:

- Cô ấy, không phải là bị thương ở đâu rồi chứ?

Cố Tây Thành liếc mắt qua, dịu Tô Nhan Hề lên lần nữa.

- Hạ Cẩm Hề, cô đứng dậy cùng tôi.

- A...., buông tay!

Tô Nhan Hề chịu không nổi thét lên, cố dùng hết sức đẩy tay Cố Tây Thành ra, hét vào anh.

- Đừng có kêu tôi là Hạ Cẩm Hề, tôi không phải Hạ Cẩm Hề, tôi ghét Hạ Cẩm Hề, thật sự rất rất rất ghét, làm sao cô ấy có thể .....

Sao có thể dắt mẹ đi chứ, chẳng lẽ không biết trong cuộc đời của cô chỉ còn mỗi mình mẹ thôi sao chứ?

- Cô ấy bị sao thế?

Tư Đồ Sóc hoài nghi trừng lớn hai mắt, đánh giá Tô Nhan Hề, làm gì có chuyện tự mình ghét mình, hay là bị va chạm xong ngớ ngẩn luôn rồi?

Cố Tây Thành tự dung bị rỗng một liên trầm mặc không nói, nhưng giờ đây khuôn mặt tuấn tú lạnh đến dọa người. Vài phút sau anh mới quay qua hướng Mộ Liêm Xuyên và mọi người nói:

- Mọi người đi trước đi.

Thật ra Mộ Liêm Xuyên không muốn đi, nhưng cũng không thể ở lại, chỉ có thể sờ sờ chiếc mũ, lái xe rời khỏi.

Thương Chấn lại cảm thấy không sao cả, dù sao cũng đã giãn cả gân cốt, nên về nghỉ ngơi thật tốt rồi.

Duy nhất chỉ có Tư Đồ Sóc không hiểu được, còn đứng tại chỗ nhìn bộ dạng khóc lóc của người nào đó. Cho đến khi không khí lắng xuống, anh mới kịp phản ứng. Đôi mắt đáng yêu vô tội nhìn về phía Cố Tây Thành đầy lạnh lùng.

- Sao thế?

Cố Tây Thành không trả lời, chẳng biết mang ra một điều thuốc từ lúc nào, neho mắt nhìn anh qua làn khói.

Tư Đồ Sóc bị anh nhìn đến rợn tóc gáy, định đưa mắt nhìn qua hướng Mộ Liêm Xuyên và Thương Chấn cầu cứu, thì mới biết được là hai người đó đã từ sớm biến mất rồi. Sau cùng anh mới tỉnh ngộ, quay đầu nhìn Cố Tây Thành cười gượng hai tiếng bảo:

- Hiểu, đã hiểu. tôi biến đây, tôi đi!

Nói xong, anh quay lưng một cách đầy soái khí và lái xe rời khỏi. Rất nhanh, trên đường cao tốc chỉ còn lại Cố Tây Thành và Tô Nhan Hề. Tô Nhan Hề vẫn ngồi dưới đất khóc lóc, khóc một cách bất lực. Cố Tây Thành đỡ cô dậy, nhớ đến hình ảnh của cô trước khi cưới, Tư Đồ Sóc nói như thế nào nhỉ?

Hạ Cẩm Hề chính là đại diện phát ngôn của một nữ thần gọi cảm.

Rồi lại nhìn người phụ nữ trước mặt lúc này đang khóc đến rối tinh rối mù, chẳng những không trang điểm, còn mặc trên người một bộ đồ ngủ hoạt hình.

Đây là đại diện phát ngôn của nữ thần sao?

Cố Tây Thành cười nhạt, đại diện phát ngôn nữ thần kinh thì có!

Anh ta từ từ ngồi xổm xuống nhìn chăm chăm vào Tô Nhan Hề. Trong khi đối phương còn chưa phản ứng thì anh nâng cằm của cô.

- Khóc lóc đủ chưa?

Mặt đầy nước mắt, bản chết đi được.

Tô Nhan Hề ánh mắt đầy lệ nhìn anh một cách đáng thương, chớp chớp mắt.

Hầu như chẳng nghe được những gì anh đang nói.

Cố Tây Thành không giận thay vào đấy còn cười một cách tà mị:

- Hạ Cẩm Hề, cô đang giả vờ khóc với tôi à? Nửa đêm còn mặc bộ đồ ngủ chạy đến đây không phải là vì muốn được sự chú ý của tôi đấy sao?

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 12: Tôi không còn sức lực nữa

-.....

Tô Nhan Hề lắc lắc đầu, cô không có:

- Tôi...

- Đừng phủ nhận, bởi vì tôi không tin lời cô nói dù chỉ một chữ.

- Anh.....

- Cô dùng trăm phương nghìn kế để ngồi vào vị trí Cố thiếu phu nhân, vậy thì cứ ngồi yên trên đấy đi, nếu như còn cầu mong thứ khác, tôi sẽ khiến cô không còn gì để mất.

- Tôi nào có đòi hỏi gì thêm!

- Tốt nhất là như thế, cô là thiếu phu nhân của Cố gia, nhưng chỉ với danh nghĩa và quyền hạn của Cố gia thiếu phu nhân thôi, ngoài ra những cái khác cô đừng hòng có được, nghe rõ chưa?

Lời nói ép buộc của Cố Tây Thành khiến Tô Nhan Hề cau mày, hiểu rõ, hiểu rõ điều gì?

Chẳng lẽ, anh sợ cô sẽ yêu anh?

Tô Nhan Hề đột nhiên quay đầu qua, giận dữ đẩy anh ra, ánh mắt nhìn anh đầy kiên quyết.

- Anh yên tâm, tôi tuyệt đối không có cái suy nghĩ quá đáng đó, nhất là với anh, tôi càng không có hứng thú.

Thử hỏi, ai lại đi thích một người đàn ông vốn yêu đàn ông chứ?

Đây vốn là đáp án mà Cố Tây Thành muốn nghe, cũng chính tai nghe được, nhưng trong lòng lại có chút buồn bực, nhất là cô gái trước mắt này nhìn có vẻ không giống như đang nói dối, hay là thật sự không có hứng thú với anh.

Nghĩ đến nhiều người phụ nữ vì anh mà cuồng si, đột nhiên lại cảm thấy người con gái trước mặt mình vốn không phải là phụ nữ.



- Hừm!

Cố Tây Thành hừ lạnh một tiếng, liếc nhìn Tô Nhan Hề rồi đứng dậy đi về hướng chiếc xe đang đậu. Những người khác đều đã rời khỏi, khiến Tô Nhan Hề chợt cảm thấy bầu không khí thoải mái hơn một chút. Ánh mắt đáng thương của cô vẫn hướng về bầu trời, tuy là trên trời đầy sao, nhưng trong lòng cô lại trống trải vô tận. Một năm, cô phải chịu đựng cả một năm dài đằng đẵng này.

Cố Tây Thành khởi động xe, vốn định lái xe rời khỏi, nhưng nhìn sang kính chiếu hậu thấy dáng vẻ trắng nhợt nhạt và im lặng đó lại do dự một hồi. Trầm mặc vài giây, anh chuyển động xe lui một cách hoàn hảo về phía sau, dừng lại bên cạnh Tô Nhan Hề.

- Lên xe!

Tô Nhan Hề giật mình, nhìn lấy anh, nhưng lại không cử động. Như thể đang xem xét ý đồ của đối phương.

Cố Tây Thành lạnh lùng nhìn cô nói:

- Cô muốn một mình ở đây sao? Hay để cảnh sát đến đón cô?

Tô Nhan Hề liếc nhìn xung quanh, liên tục lắc đầu, toàn một màu đen, còn lâu cô mới muốn ở đây.

- Vậy sao còn không mau lên xe!

- Ừ.....

Vốn lửa giận đã ngời ngoai, Tô Nhan Hề cảm thấy toàn thân mệt mỏi, cô đứng dậy định bước lên xe, lại nhận ra ngay cả đứng dậy còn không đủ sức, và lại chân còn rất đau, trán cũng đau và choáng váng.

- Cô còn lờn thôi làm gì?

Cố Tây Thành đã hết sức chịu đựng.

Nghe thấy tiếng anh đang gần giọng, Tô Nhan Hề cảm thấy oan ức. Ánh mắt đầy lệ bất lực nhìn anh:

- Tôi ..... không còn sức nữa.

Cố Tây Thành nghe xong, nháy mắt khuôn mặt đen lại, cảm giác như đã dùng hết bình sinh sức lực hết cô. Một chân đá cửa xe ra và bước xuống, đỡ cô lên xe một cách nhẹ nhàng.

Tô Nhan Hề không nói gì, cảm giác mình giống như một động vật nhỏ!

Chẳng qua, hiện tại thật sự không phải là lúc để chứng tỏ bản lĩnh. Tựa vào thành cửa sổ xe, im lặng ngắm nhìn bên ngoài.

Khi chiếc xe lăn bánh gió hiu hiu thổi, nhìn về phía bầu trời những ngôi sao đang chuyển động, sự mệt mỏi của Tô Nhan Hề từ từ vơi bớt.

- Nước Mỹ, anh có biết nơi đây cách nước Mỹ bao xa không?

- .....

- Chắc hẳn là xa lắm!

Là nơi mà cả đời này cô chưa từng nghĩ qua là sẽ đi đến. Nếu như chị gái không đưa mẹ về đây, thì cô phải tìm mẹ như thế nào đây? Tô Nhan Hề nghĩ đến mẹ, nước mắt cô lại tuôn rơi.

-.....

Cố Tây Thành cau mày, liếc qua cô một cái!

Tự nói với mình, chẳng lẽ, bị va quệt xe xong điên thật rồi hay sao?

Về đến biệt thự thì trời cũng khuya. Chỉ là, đèn đuốc biệt thự vẫn sáng choang, như vẻ cố tình đợi chủ nhân về. Sau khi quản gia mở cửa xe, Cố Tây Thành ung dung bước xuống xe, quăng chìa khóa cho ông sau đó bước thẳng vào nhà, chẳng thèm nhìn Tô Nhan Hề. Tô Nhan Hề từ từ mở cửa xe, nhưng đầu lại rất choáng!

Đằng sau phát ra một âm thanh, như tiếng vật nặng rơi xuống. Cố Tây Thành dừng chân, quay người nhìn lại. Chỉ thấy Tô Nhan Hề nằm xiu dưới đất trong trạng thái khuôn mặt xanh tái, trán cô cũng va đập dưới sàn.

- Thiếu phu nhân!

Quản gia kêu lên một tiếng, thức tỉnh Cổ Tây Thành. Anh vội vàng lao đến, bế Tô Nhan Hề lên.

- Hạ Cẩm Hề, cô tỉnh lại đi!

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 13: Còn gì có thể mất mặt hơn nữa không?

Trán của Tô Nhan Hề đang rỉ máu, mắt cô nhắm nghiền lại, hoàn toàn không có chút phản ứng nào.

Cổ Tây Thành không lo được nhiều đến vậy, chỉ bế cô chạy nhanh vào đại sảnh.

- Gọi bác sĩ!

Quản gia nghe phân phó, liền lấy điện thoại ra gọi. Trong lòng lại rất mơ hồ, sao thiếu phu nhân lại cùng đi về chung với thiếu gia? Và còn bị thương nữa! Chuyện này có cần phải thông báo với lão phu nhân không?

-----

Sáng sớm ngày hôm sau.

Lần thứ hai khi Tô Nhan Hề tỉnh dậy đã là sáng sớm của ngày hôm sau, trời đã bừng sáng. Khung cảnh xa lạ xung quanh khiến cô hoang mang, từ từ mới nhớ lại được, đây không phải phòng cô thuê ở, mà là Cổ gia!

Từ từ ngồi dậy, cảm thấy đầu choáng váng, cô cau mày, dùng tay chạm vào vùng vết thương đang đau trên trán. Bây giờ mới nhận ra, trán bên trái lại dán miếng băng cá nhân, giờ đây cô mới nhớ ra chuyện đã xảy ra từ tối hôm rồi.

Tối qua, cô không gặp được mẹ, nhưng lại gặp Cổ Tây Thành.

Ai ....., đây là cái dạng nghiệt duyên gì!

Nhưng mà, cô có quên chuyện gì của tối hôm qua không?

Tô Nhan Hề nhớ kỹ lại, nhớ đến hành động và lời nói của đêm hôm qua, cô thật có xúc động muốn chết.

- Tô Nhan Hề à Tô Nhan Hề, người còn có gì mất mặt hơn nữa không?

Cốc cốc..... đột nhiên, có người gõ cửa phòng. Tô Nhan Hề liền giả vờ bình tĩnh.

- Ai đấy?

- Thiếu phu nhân, Hạ phu nhân đến rồi.

- Hạ phu nhân?

Tô Nhan Hề chợt nhíu mày, vợ của Hạ Chấn Đông, mẹ của Hạ Cẩm Hề, bà ta đến đây làm gì?

Nghĩ đến khuôn mặt đó, tâm trạng của Tô Nhan Hề liền trở nên không tốt.

Rời giường, cô tỉ mỉ lựa chọn một chiếc váy thích hợp, sau khi trang điểm xong ung dung bước xuống nhà. Được rồi, cô cố tình kéo dài thời gian, để Hạ phu nhân ngồi đợi.

Khi xuống tới lầu nhìn thấy khuôn mặt không vui vẻ gì của Hạ phu nhân, tâm trạng của Tô Nhan Hề lại thấy tốt hơn.

Hạ phu nhân sớm đã không kiên nhẫn, nên khi Tô Nhan Hề xuất hiện, bà liền bắt đầu trách móc.

- Hạ Cẩm Hề, làm thiếu phu nhân của Cố gia xong liền quên ta là ai rồi hay sao?

Lại dám đề bà ấy đợi lâu như thế!

Tô Nhan Hề cười nhạt:

- Sao có thể chứ, quên ai đi chẳng nữa thì sao có thể quên bà được.

Nếu như không phải bà ta, thì số phận của mẹ cô không phải thế thảm đến vậy.

Cho tất cả người giúp việc đều lui xuống, Tô Nhan Hề mới đi qua đó, ngồi vào ghế sofa.

- Nói đi! Bà đến đây có việc gì?

- Có việc gì ư, người còn dám hỏi ta?

Nét mặt Hạ phu nhân đầy phẫn nộ:

- Hợp đồng chúng tôi đưa cho cô, sao Cố Tây Thành vẫn chưa ký tên vào?

Tô Nhan Hề hướng về bà, nhún nhún vai với bộ dạng như lực bất tòng tâm.

- Anh ấy không chịu ký!

- Cái gì?

Hạ phu nhân bà Tống Nhã Trân lập tức cau mày.

Cậu ấy có ý gì, lão phu nhân đã đồng ý sau khi kết hôn sẽ đầu tư cho Hạ Thị chúng tôi, sao lại có thể nói lời không giữ lời kia chứ.

- Cái này thì bà phải hỏi lại lão phu nhân!

Tô Nhan Hề nói và đặt văn kiện trên bàn uống trà của Tống Nhã Trân.

- Tôi nghĩ bà thật không biết xấu hổ mà lại đến đây hỏi, vẫn là cảm bản kế hoạch này về đi, để cho nhân viên của công ty làm lại một phần nữa. Có lẽ chỉ như vậy thì Hạ thị mới còn một tia hy vọng.

Nhìn thấy bản kế hoạch, Tống Nhã Trân chợt hiểu ra. Với đôi tay được bảo dưỡng cực tốt, bà nhẹ nhàng cầm lên bản kế hoạch đó.

- Thì ra vấn đề là ở chỗ này!

Đột nhiên, bà ta cười lạnh nhạt, ánh mắt nhìn Tô Nhan Hề một cách đầy toan tính.

- Hạ Cẩm Hề, phần kế hoạch này là do tập đoàn cô phụ trách lãnh đạo làm ra, cho nên cô phải có trách nhiệm đến cùng, tôi không cần biết cô dùng cách gì, phải khiến cho Cố Tây Thành ký tên cho bằng được, đầu tư vào Hạ Thị chúng tôi. Nếu không, vị trí Cố gia thiếu phu nhân này cô đừng hòng làm tiếp. Hừm!

Bỏ lại câu nói hung ác đó, Tống Nhã Trân liền đứng dậy đi ra ngoài tòa biệt thự của Cố gia một cách kêu ngoao.

Tô Nhan Hề nắm chặt nắm tay, cảm lạnh nhìn bà ta rời khỏi. Cô không ham gì địa vị Cố gia thiếu phu nhân, nhưng cô đã hứa với Hạ Cẩm Hề là sẽ đợi cô quay trở về. Cho nên, cô phải nhẫn nại. Còn về bản kế hoạch, Tô Nhan Hề bỗng cảm thấy đau đầu. Phải dùng cách nói như thế nào, để cho Cố Tây Thành ký tên đây?

Cố Tây Thành đã từ chối bản kế hoạch này rồi, vậy thì phải nên làm lại thêm một phần. Nhưng mà, cô không biết cái gì, làm sao có thể làm lại?

- A a a!

Tô Nhan Hề nằm trên ghế sofa, phiền não mà hét lên.

- Thiếu phu nhân! Cô không sao chứ?

Lúc này quản gia đi đến, cẩn thận hỏi.

Tô Nhan Hề ngạc nhiên, ngồi bật dậy, nhìn quản gia và lắc lắc đầu.

- Không sao, tôi đang tập yoga.

- À, thiếu phu nhân, lão phu nhân vừa gọi điện đến, nói muốn đích thân đến biệt thự một chuyến.

- Cái gì? Lão phu nhân? Ý ông nói là Cố lão phu nhân?

Tuyệt đối đừng nha.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 14: Gặp cố lão phu nhân

Đúng vậy, thưa thiếu phu nhân!

- A?

Không phải bà ấy sống trong nhà cũ của Cố gia sao? Sao lại đến đây kia chứ? Cầm Tô Nhan Hề suyt rơi xuống, hôm nay là ngày gì thế này?

Gặp hết người này đến người kia, mà một người so với một người còn nguy hiểm hơn. Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, thì vị lão phu nhân này cũng là nhân vật quan trọng, không thể đắc tội được. Nghĩ đến đây, Tô Nhan Hề liền chài chuốt lại gọn gàng.

- Đi, đến ngoài cổng đợi!

Chuẩn bị nghênh đón lão phu nhân đến đây.

- Mời thiếu phu nhân!

Tô Nhan Hề vẫn còn chút không quen lăm với cái danh hiệu thiếu phu nhân này, khiến cô cảm thấy có chút bối rối khó hiểu.

- Quản gia, Cố Gia Thành anh ấy.....đi đâu mất rồi?

Mới sáng sớm, cô đã phát hiện anh không có mặt trong biệt thự.

- Thiếu gia từ sớm đã đi đến công ty rồi!

- À!

Xem ra cô chỉ đành một mình ứng phó với lão phu nhân, Tô Nhan Hề chợt có cảm giác như ra chiến trường. Hạ Nhan Hề từng nói, bất luận khi nào, nhất định phải lấy lòng lão phu nhân.

Hạ Nhan Hề từng gặp qua Cố lão phu nhân trong tiệc cưới, lão phu nhân khiến cô có ấn tượng bà là một người rất ‘uy nghiêm’. Nên lần gặp lại này, nhìn có vẻ càng nghiêm túc hơn thế nữa.

Một đoàn người hoành tráng bước vào trong đại sảnh .....

- Mọi người đều lui xuống đi!

Cố lão phu nhân nói một câu, tất cả mọi người đều theo quản gia rời khỏi đại sảnh. Trong chốc lát, đại sảnh rộng chỉ còn lại Hạ Nhan Hề và lão phu nhân.

Tô Nhan Hề nắm chắc đôi bàn tay, từ từ ngẩng đầu lên, nhìn qua lão phu nhân đang ngồi trên chiếc sofa phong cách tây.

- Lão phu nhân.....

- Cháu gọi ta là gì?

- Bà..... Bà, bà nội!

Tô nhan hề cười ngượng ngùng:

- Bà ơi, bà thích uống gì để cháu đi chuẩn bị ạ.

Đôi mắt sắc bén của Cố lão phu nhân nhìn thẳng vào cô, và từ từ mới mở miệng.

- Họ biết ta thích uống gì đấy, cứ nói họ tự xử lí là được. Điều là người một nhà, không cần câu nệ, ngồi đi.

- Dạ!

Tô Nhan Hề khép nép ngồi xuống chiếc sofa đơn, đan tay để đên đùi, như vẻ người con gái nết na hiền thực. Hoặc nói cách khác, trước mặt Cố lão phu nhân, cô tự trở nên đứng ngồi đúng tư thế. Cũng có thể là do e ngại, cho nên khi ở trước mặt Cố lão phu nhân, cô lại rất căng thẳng. Và sự căng thẳng của cô cũng bị lão phu nhân nhìn ra rõ rệt. Lão phu nhân nhoen cười:

- Nhớ lần đầu tiên gặp cháu, có vẻ cháu không có khấn trương như bây giờ.

Lúc chọn cô, cũng chính vì sự điềm tĩnh, đầy vẻ tự tin, dáng người đầy đặn, bà mới đồng ý để cô trở thành cháu dâu của Cố gia, trở thành nữ chủ nhân sau này của Cố gia, muốn trở thành nữ chủ nhân của người nhà họ Cố thì phải cần có khí chất, dũng khí và tự tin.

- Dạ cháu .....

Tô Nhan Hề bỗng khựng lại, người mà lão phu nhân đang nói đến là chị ấy, chứ không phải cô!

- Trán của cháu làm sao thế?

- À.....dạ không sao, cháu bắt cần té thôi ạ.

Tô Nhan Hề dùng tay che đi vết thương, sau đó chợt nghĩ mình như bị tai trộm chuông, tự lừa dối mình. Và thế, vẫn là bỏ tay xuống, đối mặt một cách bình thường. Cố lão phu nhân nhìn kỹ hơn và bà cau mày.

- Giờ đây cháu đã là người của Cố gia, nhất cử nhất động cũng phải chú ý, không thể làm mất mặt của người nhà họ Cố chúng ta, chuyện hôn lễ đã qua rồi, nên chúng ta không nói nữa. Hiện tại cháu xem lại bộ dạng của mình lúc này, nếu như báo chí chụp được đăng lên thì chẳng phải lại trở thành trò cười cho mọi người sao chứ.

- Cháu xin lỗi bà.

- Từ hôm nay về sau, cháu và Tây Thành cứ dọn về nhà cũ ở chung với ta. Ta sẽ đích thân chỉ dạy, để cho cháu trở thành một Cố gia thiếu phu nhân chuẩn mực!

- À.....

-

Tô Nhan Hề kinh ngạc há hốc miệng, tại sao lại đột nhiên có cảm giác nổi cả da gà. Dọn về nhà cũ? Chỉ bảo!

Mệnh lệnh Cố lão phu nhân vừa ban ra, người giúp việc đều bắt đầu hành động. Thời gian chưa đến một tiếng đồng hồ, tất cả đồ đạc và bao gồm cô đều được để lên xe, đi thẳng về nhà cũ của Cố gia.

Thần tốc nhanh đến nỗi Hạ Nhan Hề đều cảm thấy không thực tế.

Nhà cũ Cố gia, là nơi lần đầu tiên Tô Nhan Hề đặt chân đến.

Cả ngôi nhà nhìn ra cũng chẳng xa hoa tráng lệ gì, không có thiết kế phô trương, nhưng lại có một nét tao nhã và uy nghiêm, nói lên rằng Cố gia không phải là một nơi để xem nhẹ được.

- Mang hết đồ của thiếu phu nhân để vào phòng ngủ của thiếu gia.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

## Chương 15: Cố công tử nổi giận

Cố lão phu nhân một bên phân phó người làm, một bên đi đến chiếc sofa trong phòng khách. Tô Nhan Hề đi theo phía sau, nhưng lúc nghe được hai chữ phòng ngủ, liền thất thần.

Lẽ nào sau này cô cùng Cố Tây Thành phải ngủ chung một phòng?

A a không cần!

- Sao vậy? Khó chịu à?

Có lẽ nhìn thấy ánh mắt thất thần của cô, Cố lão phu nhân quay người về hướng cô hỏi.

Tô Nhan Hề nhanh chóng gọi hồn phách trở về, lắc đầu nhìn Cố lão phu nhân.

- Bà nội, con không sao hết, con rất khỏe.

- Nếu đã như vậy ta đưa con đi tham quan mấy chỗ một chút, làm quen với nhà của Cố gia.

- Được ạ.

Tô Nhan Hề lúc nào cũng giữ nụ cười trên môi, cô cười đến nỗi miệng cũng sắp đông cứng lại.

Sau khi ra khỏi tầm nhìn của Cố lão phu nhân, cô mới thở nhẹ ra một hơi.

Đi cùng với quản gia của ngôi nhà ra tham quan vườn hoa, Tô Nhan Hề một bên thưởng thức vẻ đẹp của phong cảnh, vừa quan sát phản ứng của Cố lão phu nhân. Chắc không phát hiện cô không phải là Hạ Cẩm Hề chứ.

Ai... làm việc khuất tất thật sự là không dễ chịu chút nào. Trong lòng lúc nào cũng lo lo lắng lắng. Đột nhiên một mùi hương bay đến, xua tan đi sự lo lắng trong lòng Tô Nhan Hề. Cô kinh ngạc ngẩng đầu, trước mặt là cả một rừng hoa, đua nhau nở rộ.

- Quản gia, đây là hoa gì vậy?

- Đây là hoa huệ, cả thành phố T chỉ có nhà Cố gia chúng ta có loại hoa này thôi.

- Hoa huệ sao!

Thì ra là hoa huệ, thật đẹp. Tô Nhan Hề đưa tay ra định chạm vào quản gia đã nhanh chóng nói:

- Thiếu phu nhân, những bông hoa này không thể chạm vào được.

- Hả? Tại sao vậy?

Tô Nhan Hề nhú mày.

- Cái này, thưa thiếu phu nhân những cây hoa huệ ở đây đều là do đích thân thiếu gia tự trồng. Ai cũng không đụng vào được, chúng ta nên đi thôi.

- À.

Thì ra những bông hoa này là do Cố Tây Thành trồng, anh ta thế nào lại biết trồng hoa. Tô Nhan Hề nghĩ đến khuôn mặt tuấn mỹ lạnh như băng của Cố Tây Thành sau đó lại nghĩ đến cảnh anh ta trồng hoa, không nhìn được mà phát run lên. Không được hài hoà một chút nào, rất không hài hòa.

- Thiếu phu nhân, đây là phòng của cô và thiếu gia, cô hãy nghỉ ngơi đi.

Quản gia nhỏ nhẹ nói, sau khi đã đưa cô đi một vòng tham quan xung quanh, liền dẫn cô đến phòng của hai người. Tô Nhan Hề cười cảm ơn, sau đó mới bước chân vào phòng đóng cửa lại. Sau đó, cả người đều thở nhẹ ra một hơi.

Không có người giám sát nữa, cô mới thuận tiện quay sang đánh giá căn phòng của Cố Tây Thành. Căn phòng rất rộng, so với căn phòng lúc trước cô thuê thì còn lớn hơn mấy lần. Lấy màu xám và trắng làm phong cách chủ đạo, mang chút âm trầm nhưng cũng rất mạnh mẽ. Cô không cần đoán cũng biết đây là phòng của đàn ông.

Giường và sofa đều là sản phẩm của châu Âu, rất có gu thẩm mỹ.

Tô Nhan Hề kì thực cũng đã rất mệt mỏi nhưng cô không dám trèo lên nằm, chỉ dựa nhẹ vào lớp chăn một chút cảm thấy cũng đỡ mệt phần nào. Quay ánh nhìn sang hướng khác lại nhìn thấy một bàn máy vi tính, phía trên để máy tính, đèn bàn, ống đựng bút và một khung hình.

Nhưng tại sao khung hình lại để nghiêng về phía trước mà không để thẳng?

Cô hiểu kì tiến đến vài bước cảm khung hình lên xem.

Ngay lúc ngón tay cô đã sắp chạm đến khung hình, cánh cửa sau lưng nhanh chóng bị mở ra.

- Cô đang làm gì vậy?

- A.

Tiếng động đột nhiên phát ra sau lưng khiến Tô Nhan Hề giật mình, quay ngoắt đầu nhìn ra phía sau. Cố Tây Thành, anh ta quả nhiên đang đứng ở cửa.

- Anh...

- Ai cho phép cô động vào đồ đạc ở đây!

Giọng nói lạnh lẽo của Cố Tây Thành vang lên mang theo trách cứ, ánh mắt sắc nhọn.

Hai người nhìn nhau, sau đó anh liền nhanh chóng bước vào phòng, đem khung hình ở trên bàn cất vào ngăn kéo.

Từng hành động của anh như đâm từng nhát vào lòng tự trọng của Tô Nhan Hề, anh đang xem cô là kẻ trộm hay sao?

Tô Nhan Hề trầm mặc lại, ngẩng đầu nhìn:

- Cố Tây Thành anh không phải là quá đáng rồi sao, tôi dù sao đi nữa trên danh nghĩa vẫn là vợ của anh, anh nên có sự tôn trọng nhất định với tôi chứ.

- Vợ?

Cố Tây Thành lạnh giọng cười, ánh mắt đánh giá Tô Nhan Hề.

- Cô cho rằng cô có tư cách tự ý bước vào phòng của tôi hay sao? Tùy ý mà động vào đồ của tôi?

- Tôi không phải có ý này.

- Vậy ý cô là gì?

Cố Tây Thành từng bước từng bước lại gần Tô Nhan Hề.

Đối với người như anh ta, Tô Nhan Hề có một chút sợ hãi, liền quay người tìm đường lùi, không được vài bước đã bị dồn đến chân tường.

- Là bà nội nói tôi vào đây, hơn nữa tôi cũng chỉ định chỉnh lại tấm hình mà thôi. ...

Cố Tây Thành hai tay chấn vào tường, ép Tô Nhan Hề vào phạm vi không chế của mình.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 16: Người khác đồn là thích đàn ông

Ánh mắt sắc nhọn nhìn xoáy vào gương mặt của Tô Nhan Hề, giống như đang xem thử lời cô nói có thật hay không. Tô Nhan Hề căng thẳng nắm chặt nắm tay lại, cô có thể cảm nhận rất rõ hơi thở của anh ta. Đây là lần đầu tiên cô cùng một người đàn ông tiếp xúc gần đến như vậy. Khiến cho cô có cảm giác không thích hợp đến như vậy. Mặt không tự chủ được cũng đỏ lên.

Nhìn thấy khuôn mặt cô đột nhiên thay đổi, Cố Tây Thành mới phát hiện ra khoảng cách giữa hai người quá gần. Đột nhiên không khí trở nên thật quái dị. Tô Nhan Hề cúi thấp đầu không dám hít thở. Cố Tây Thành nhìn cô, trong lòng có chút bùng tỉnh. Cô với cô ấy rất giống nhau, rất hay dễ đỏ mặt.

Từ trên người cô hình như lại có thể thấy được bóng hình của cô ấy, Cố Tây Thành nhìn không được liền đưa tay ra nâng cằm cô lên. Nhìn môi cô, anh lại không nhìn được muốn thử một chút. Nhưng thật ra anh không chỉ có suy nghĩ muốn thử, mà đã chậm chậm cúi đầu xuống.

Anh ta muốn làm gì anh ta muốn làm gì!

Tô Nhan Hề nhìn gương mặt tuần mỷ đang ngày càng kề sát mình, trái tim không ngừng được căng thẳng. Hai cánh tay bắt đầu đỏ mơn hời lạnh. Lý trí nói với cô rằng mau mau đẩy anh ta ra, nhưng hơi thở của anh lại làm cô cảm thấy bất lực. Cả người giống như ngốc ra, giống như một khúc gỗ đồng cứng để mặc anh ta tiến lại gần. Ngày càng gần, Tô Nhan Hề chỉ biết nhắm chặt mắt.

“- Thiếu gia, cơm tối chuẩn bị xong rồi.

Đột nhiên tiếng nói của người làm vọng vào, làm hai người bọn họ giật mình.

Tô Nhan Hề mở mạnh mắt ra, liền nhìn thấy môi của Cố Tây Thành, tim giống như bị ai đánh mạnh một cái, nhanh chóng đẩy Cố Tây Thành ra. Không phòng bị lại bị đẩy mạnh ra làm Cố Tây Thành lùi vài bước, mặt cũng trầm xuống.

- Xin lỗi, tôi đi xuống trước.

Tô Nhan Hề rời khỏi phòng ngủ như một trận gió lốc.

Trời đất ơi lúc này cô đã làm gì vậy, thật là mất mặt quá đi!

Cố Tây Thành đứng giữa căn phòng trống rỗng, rất lâu sau đó cũng không thể hoàn hồn. Lúc này anh lại xem Hạ Cẩm Hề xem như cô ấy. Tại sao lại như thế?

Mặt môi nhắm mắt lại, Cố Tây Thành rất muốn dùng nước lạnh làm chính mình tỉnh lại. Cố Tây Thành, người là một tên thất bại triệt để.

...

Bữa ăn của Cố gia đều có thực phẩm dinh dưỡng là chủ yếu, sắp xếp cũng rất đều đặn, cũng do Cố lão phu nhân không thích ăn đồ Tây nên bữa ăn chủ yếu là thức ăn Trung Hoa.

Điều này lại khiến Tô Nhan Hề thở phào không ít, bởi vì cô không biết cách sử dụng dao nĩa. Bình thường là dùng đũa, cô sẽ ăn rất ngon miệng.

Hôm nay nhìn một bàn đầy thức ăn, nhưng cũng không cảm thấy đói lắm.

Tô Nhan Hề cắn cắn đũa nhìn Cố Tây Thành ngồi đối diện, kể từ khi bước ra khỏi phòng, vẫn giữ nguyên một bộ mặt lạnh lùng đến như vậy, giống như là có ai thiếu tiền anh ta vậy.

Nhưng mà lúc trong phòng ...

Anh ta muốn hôn cô hay sao?

Nghĩ đến chuyện lúc này, Tô Nhan Hề không nhịn được lại lắc lắc đầu. Không đúng, nghe đồn Cố Tây Thành thích đàn ông.

Cho nên lúc này chắc chắn là anh không hề muốn hôn cô.

Đúng, nhất định là hiểu lầm thôi!

- Ăn cơm thì nên tập trung đừng có nhìn đông ngó tây.

Lời nói nghiêm khắc của lão phu nhân nhanh chóng truyền đến, Tô Nhan Hề bị dọa nhanh chóng sợ hãi giờ đũa ra gấp. Quay đầu lại nhìn Cố lão phu nhân đang ngồi.

- Con biết rồi, bà nội.

Cố lão phu nhân nhìn cô một cái sau đó lại nhìn sang Cố Tây Thành này giờ không nói một lời nào.

- Hôm nay bắt đầu hai đứa ở ở nhà của bà đi.

Cố Tây Thành nhanh chóng nhả mày bác bỏ:



- Không được, bà nội.

- Ngọc Lưu Ly, nghe nói con bé sắp về nước rồi. Sau này cũng sẽ sống ở đây, hai đứa cũng dọn về đây đi, nơi này sẽ vui lắm.

- Bà à.

Cố Tây Thành phần nộ từ ghế đứng dậy.

- Con đã nói là không được rồi mà bà.

Ánh mắt của Cố lão phu nhân nhanh chóng trầm xuống:

- Con đang to tiếng với ai vậy hả?

Hai tay của Cố Tây Thành phần nộ phát run, trong mắt hiện lên sự tức giận tột độ, trên gương mặt tuấn mỹ ấy bây giờ chỉ còn sự bất lực và nhẫn nhịn.

Tô Nhan Hề lo lắng nhìn cảnh tượng này, nhìn Cố Tây Thành. Anh ta và bà nội sẽ không cãi nhau to chứ?

Chỉ nhìn thấy Cố Tây Thành quay bước rời khỏi bàn ăn, mang theo tức giận đi ra ngoài.

Ánh mắt của Tô Nhan Hề nhìn theo bóng lưng rời đi của Cố Tây Thành, trong lòng bỗng có chút buồn bã.

Anh ta sao sao trông lại có chút buồn bã vậy nhỉ?

Hay là do cô cảm giác sai rồi?

----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 17: Bản hợp đồng không công bằng

Lúc này Cố lão phu nhân cũng rời khỏi bàn ăn. Một bàn ăn lớn như vậy cũng chỉ còn một mình Tô Nhan Hề. Tô Nhan Hề hơi mím môi, trong lòng nặng nề không biết đang phát sinh ra chuyện gì. Tại sao Cố Tây Thành không đồng ý trở về nhà của Cố gia? Còn nữa, Lưu Ly đó là ai chứ?

Trong lòng có cả một đống thắc mắc nhưng lại không có đáp án. Dù gì cũng không biết được đáp án, nên cứ ăn cho chắc bụng cái đã. Miệng lại cười thật tươi, cũng may là không có bọn họ ở đây, cô có thể thoải mái mà ăn cơm rồi. Tô Nhan Hề trong lòng không có chút lo lắng nào lại cảm thấy mà gấp, vui vẻ mà ăn.

Nhưng có điều tâm tình tốt đẹp của cô lại chỉ kéo dài được đến tối liền trở nên xấu đi.

Cùng một phòng, đối mặt với người chồng trên danh nghĩa, một người mà hoàn toàn không có một chút cảm tình gì. Cô nên tự chủ như thế nào?

Đối phương gần như xem cô không hề tồn tại, ngồi gõ bàn phím lạch cạch giống như đang phát tiết. Thời gian dần dần trôi qua, con buồn ngủ ập tới, có li lợm đến thế nào cũng không thể kháng cự lại cơn buồn ngủ, cô đi đến trước mặt Cố Tây Thành.

- Tôi...tôi sẽ ngủ ở đâu?

- Tùy cô.

- ...

Tô Nhan Hề không còn lời nào để nói, được thôi tự cô. Cô liền quay người đi thẳng đến chỗ chiếc giường mềm mại và ấm áp.

- Đây, cô làm gì vậy?

Trong lúc Tô Nhan Hề đang mơ màng trong giấc mộng đẹp, bị Cố Tây Thành lôi tỉnh lại. Cô khó chịu trừng mắt nhìn Cố Tây Thành:

- Tôi đang ngủ.

- Cô đang ngủ thì sao lại chạy đến giường của tôi.

Cố Tây Thành ghét bỏ đẩy cô ra xa.

Tô Nhan Hề đang trong cơn mơ lập tức tỉnh lại:

- Chính anh nói tôi ngủ ở đâu cũng được mà, không ngủ trên giường anh thì tôi ngủ ở đâu chứ?

Cố Tây Thành đen mặt trừng mắt nhìn cô:

- Trên sàn, sofa cô cứ chọn đi! Nhưng không bao gồm giường của tôi.

- Cái gì?

Tô Nhan Hề bất mãn miết miết miệng.

- Anh nói tôi ngủ ở trên sàn nhà? Ngủ ở trên sofa?

- Cô không ngủ chẳng lẽ tôi ngủ?

- Không phải, anh là đàn ông sao?

Thế mà lại không hiểu thương hương tiếc ngọc!

Cố Tây Thành lại lạnh giọng nói:

- Nếu như cô dám ngủ trên giường của tôi, tôi sẽ cho cô biết tôi có phải đàn ông hay không!

Tô Nhan Hề trợn trừng mắt, lắc lắc đầu, cơn buồn ngủ nhất thời biến đi đâu mất rồi.

- Vậy tôi ngủ ở phòng khách.

Tên đàn ông này quá nguy hiểm cô phải cách xa anh ta một chút.

- Đúng đó.

- Lại gì nữa đây?

- Cô đi ra ngoài phòng khách ngủ mọi người sẽ biết chúng ta chia phòng.

Cố Tây Thành bẽ nghề liếc mắt nhìn cô một cái.

-Chúng ta vốn dĩ là...

- Chuyện này nếu bị bà nội biết cô đoán xem sẽ có hậu quả gì?

Tô Nhan Hề sững sốt, lão phu nhân nhất định sẽ ép bọn họ cùng phòng!

Aaaa không muốn, cô không muốn chung phòng!

Vậy thì cô, cô chỉ có thể ngủ dưới đất hoặc là...sofa thôi?

- Cảm cái này nhìn cho kĩ vào, tốt nhất là nên nhớ cho kĩ.

Cố Tây Thành nhìn Tô Nhan Hề đã yên lặng trở lại sau đó cầm tờ văn bản mà cả đêm anh đã cắt công gỗ ra đặt vào tay cô.

- Cái gì vậy?

Tô Nhan Hề cầm tờ giấy, không biết lại là trò gì, hoàn toàn rơi vào trạng thái không biết nên làm sao cho phải.

- Tự xem đi.

- Hừm? Điều kiện sống chung? Đầu tiên, nữ không được tham dự vào bất cứ chuyện gì của nam, bên nữ lúc nào cũng phải nhớ kĩ thân phận của mình,

không được làm ra chuyện gì liên quan đến thân phận của mình, bên nữ chỉ có quyền của Cố thiếu phu nhân, không có quyền điều hành, cái quý gì vậy ...đội đã rút cuộc ý anh là gì?

Tô Nhan Hề nhăn nhăn mày đọc.

Tô Nhan Hề tức giận búng búng cầm văn bản trong tay mở miệng chất vấn.

- Hạ Cẩm Hề, tôi đã nói qua rồi, cô nên biết rõ điều đó hơn ai chứ. Cô chỉ là một quân cờ, nếu như một quân cờ làm đúng bộ phận của nó, nói rõ ra là, cô phải phối hợp với tôi. Diễn một vở Cố thiếu phu nhân, hơn nữa cũng không được nhắc đến với ai chuyện giữa hai chúng ta, nhất là trước mặt bà nội.

Tô Nhan Hề khóc cười không xong, lẽ nào đây chính là bản hợp đồng bắt công trong truyền thuyết hay sao? Chỉ nhằm vào người phụ nữ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngạo* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 18: Đàm phán, đấu tranh cho quyền lợi của bản thân

Cô nghĩ cô có quyền trả giá với tôi à?

- Anh..

- Lúc đầu là cô đồng ý với nội gả cho tôi, cũng nên chuẩn bị trước đi chứ, nào kí tên đi.

Một cây bút rút xuống chân của Tô Nhan Hề.

Tô Nhan Hề hít mạnh, đưa mắt nhìn trùng trùng thẳng vào Cố Tây Thành.

Cô thật không hiểu, Hạ Cẩm Hề như thế nào lại đồng ý gả cho một tên mất mồm hỗn đản này?

Lẽ nào là vì cứu Hạ gia? Vinh hoa phú quý quan trọng với cô ta đến thế sao?

Đến nỗi từ bỏ mẹ của mình vẫn chưa đủ, lại còn lấy hạnh phúc của cả một đời ra đánh cược.

- Như thế nào, cô vẫn còn ý kiến à?

Cố Tây Thành nhìn Tô Nhan Hề vẫn đang phát ngốc, vẫn không chịu kí liền không kiên nhẫn hỏi.

Tô Nhan Hề nhìn Cố Tây Thành cười lạnh, cầm tờ giấy trong tay vứt vào mặt hắn.

- Tôi chính là không muốn kí.

- Cô...

- Cố Tây Thành không phải anh lấy vợ vì muốn che giấu việc anh thích đàn ông hay sao? Anh yên tâm đi tôi sẽ không nói ra, cũng sẽ không thích anh cho nên anh không cần phải lo lắng đến thế đâu.

- Hạ Cẩm Hề.

Cố đại thiếu gia của chúng ta thật sự giận điên rồi, từ sofa bật dậy sau đó chỉ vào cô.

- Cô dám nói thêm một lần nữa!

Người phụ nữ đáng chết này, trước mặt anh ta mà dám nói anh ta thích đàn ông. Muốn chết sao. Anh ta có thể thành toàn cho cô. Bàn tay nhắm vào cô lao đến.

- Anh làm gì vậy hả?

Tô Nhan Hề bị dọa đến mức nhắm mắt, nhìn bàn tay đang nắm thành quyền kia lao đến, sợ đến nỗi chỉ biết trơ mắt ra nhìn.

- Anh ...anh...dừng lại đi, tôi kí còn không được hay sao?

Vút một tiếng, bàn tay trượt qua tai cô, nhưng cũng đủ để cô lạnh người.

Cố Tây Thành lạnh lẽo:

- Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt.
- ...

Tô Nhan Hề mặt đen lại, sao có thể gặp trùng người đàn ông đáng sợ đến như thế này, trước giờ chưa từng gặp qua người như thế này.

Nhưng cô vẫn muốn giữ chút quyền lợi cho mình.

- Để tôi kí tên, theo lời anh thì có thể, nhưng anh phải đồng ý ba chuyện với tôi.
- Nói nhiều!
- Anh không đồng ý tôi không kí.

Tô Nhan Hề cắn răng kiên quyết nói.

Cố Tây Thành lưỡng lự ba giây liền gật đầu:

- Cô nói thử xem, ba chuyện.

Gần như là thấy được một tia hi vọng, Tô Nhan Hề nhanh chóng tự tin trở lại, sau đó đưa tay ra điều kiện.

- Thứ nhất anh phải kí vào bản kế hoạch của tập đoàn Hạ thị” Như vậy thì cô có thể hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên cô ta giao cho cô.
- Không được, tôi đã nói rồi, bản kế hoạch đó không thể kí được.

Giọng điệu Cố Tây Thành rất kiên quyết, gương mặt cô liền trở nên không vui mà nhăn mày lại.

- Vậy thì tôi cũng không kí, tôi sẽ nói với bà nội là anh đe dọa tôi.

Cô đoán không sai thì điều duy nhất mà Cố Tây Thành kiêng kị chính là bà nội của anh ta.

Quả nhiên một lời vừa nói ra, gương mặt tuấn mỹ của Cố Tây Thành lập tức trầm xuống.

“Hạ Cẩm Hề, cô đừng thử thách tính kiên nhẫn của tôi.

Tô Nhan Hề hát đầu:

- Muốn kí hay không?

Cố Tây Thành nhìn cô một cái, phát hiện ra nha đầu này vốn dĩ không hề ngốc. Có thể đưa một Hạ thị từ chỗ sắp đóng cửa có thể trở nên được như hôm nay, sự kiên nhẫn của cô là không thể xem thường được.

- Hạ Cẩm Hề, tôi có thể cho Hạ thị một khoản tiền, nhưng chỉ lần này thôi.
- Nhưng mà...
- Tôi cũng có thể khiến Hạ thị ngày mai tuyên bố phá sản.
- Ấy...được thôi.

Đã biết rõ đây là giới hạn cuối cùng của Cố Tây Thành, Tô Nhan Hề cũng không dám đấu tranh thêm.

- Chuyện thứ hai.
- Chuyện thứ hai ...

Tô Nhan Hề suy nghĩ một chút sau đó mới mở miệng:

- Chúng ta sẽ sống chung trong một khoảng thời gian dài nên bắt đầu từ bây giờ, tôi ngủ giường, anh ngủ sofa.
- Hạ Cẩm Hề cô dám để bốn thiếu gia ngủ sofa?
- Tôi đi tìm bà nội.
- Chuyện thứ ba.

Uy hiệp Cố Tây Thành khiến Tô Nhan Hề thích chí, vị Cố thiếu gia này cũng không đến nỗi máu lạnh đến thế.

Cô vừa cười sau đó quay lại đã thấy gương mặt đen thùi lùi của Cố Tây Thành.

- Chuyện thứ ba tôi vẫn chưa nghĩ xong, nghĩ xong rồi tôi sẽ báo cho anh.

- Hạ Cẩm Hề, cô đùa tôi à?

Cố Tây Thành nổi khùng lên.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 19: Trở về Hạ gia

- Đương nhiên là không rồi, tôi sẽ tuân theo các điều khoản này. Chúng ta diễn một cặp vợ chồng ân ái, trước sau hoà thuận. Yên tâm đi tôi không kì thị tình yêu đồng giới.

Nói rồi, hạ thất lưng nói:

- Bây giờ tôi buồn ngủ rồi, Cố tiên sinh. Chúc ngủ ngon.

Tô Nhan Hề nói rồi đắc ý đi về phía chiếc giường mềm mại, thật tốt, kể từ bây giờ chiếc giường to lớn này là của cô.

Hahaha...

Cố Tây Thành nhìn người phụ nữ leo lên chiếc giường của anh lại còn ngáy o o, anh thật sự rất muốn đem cô dựng dậy.

Rõ ràng mà nói với cô: Bồn thiếu gia không phải Gay!

Nhưng nhìn cô ta không tìm không phổi mà ngủ say như chết, anh lại có một loại ý nghĩ không nở gọi cô dậy.

Cố Tây Thành thờ dài, sau đó lên ghế sofa nghỉ ngơi.

Ở thành phố A có một tục lệ, thiếu nữ sau ba ngày xuất giá phải quay về nhà mình. Cho nên sau ba ngày Tô Nhan Hề được gả đến Cố gia nay phải quay về Hạ thị một chuyến.

Cố Tây Thành lấy lí do công việc bận rộn. Từ chối cùng cô quay về. Tô Nhan Hề cũng không tính toán gì vì bản thân cô cũng không muốn đặt chân đến Hạ gia. Nhưng mà thân phận hiện giờ khiến cô tìm không ra lí do để từ chối. Cuối cùng cô đem quà mà Cố gia đã chuẩn bị về Hạ gia.

Lúc nhìn thấy cánh cửa hoa quen thuộc của Hạ gia hiện ra, trong lòng cô lại có một trận đau đớn. Lúc nhỏ, cô chỉ có một kì vọng nhỏ nhoi là cánh cửa này có thể vì cô mà mở.

Cô kì vọng vào sự ban phát của bọn họ, bởi lúc nhỏ cô không có tiền để chữa bệnh cho mẹ. Chỉ hi vọng vào sự thương hại của bọn họ. Nhưng mỗi đêm trôi qua đáp lại sự chờ đợi của cô chỉ là sự lạnh nhạt của bọn họ.

Hôm nay, cô lại trở về nơi khiến cô từng đau đớn đến tuyệt vọng. Bước xuống xe Tô Nhan Hề nhẹ nhàng điềm đạm bước chân đi vào bên trong. Hạ gia suy tàn hơn so với năm đó, những thứ khác hầu như không thay đổi.

Cô nhớ năm đó cô đã từng trồng hoa ở đây, đã từng cùng mẹ quét dọn sạch sẽ hành lang lại còn dùng khăn lau từng đám bụi trên cửa lớn.

- Đại tiểu thư, cô đã về rồi.

Quản gia dùng giọng nói nhiệt tình nhất chào đón cô.

Cô cầm chiếc kính râm trong tay đeo lên mắt, che đi tâm tình của mình.

- Hạ... Ba của tôi đâu rồi?

- Lão gia và phu nhân... đang ở trong phòng. Hình như... là đang cãi nhau.

- Tôi biết rồi, đến báo với bọn họ là tôi trở về rồi.

- Vâng, đại tiểu thư.

Quản gia lập tức quay đi, chậm rãi đi thông báo.

Tô Nhan Hề lạnh nhạt nhìn khắp nơi, quen thuộc mà đi đến phòng khách.

Không lâu sau, Hạ Chấn Đông từ từ đi xuống lầu.

- Cẩm Hề...

Tô Nhan Hề ngồi trên sofa hai tay nắm chặt lại, đầu cũng không hề ngẩng lên. Mãi đến khi Hạ Chấn Đông ngồi xuống kế bên, nói với cô:

- Cẩm Hề hôm nay ba cho người nấu mấy món mà con thích, hôm nay ở lại đây một đêm đi.

- Không cần đâu.

Tô Nhan Hề lạnh nhạt trả lời, lấy từ trong túi xách ra một xấp chi phiếu sau đó đặt lên bàn trà.

- Hôm nay con đến đây chỉ để đưa thứ này. Con còn có việc, đi trước.

Nói rồi nhanh chóng đứng lên đi ra ngoài. Hạ Chấn Đông nhìn thấy chi phiếu, sắc mặt có chút đông cứng.

- Cẩm Hề, có phải con đang trách ba sắp xếp gả con cho Cố gia hay không. Nhưng ba cũng không còn cách nào khác nữa rồi...

Tô Nhan Hề bước vài bước liền dừng lại, nói với ông:

- Mọi việc đã như thế rồi, nói những lời đó thì còn tác dụng gì chứ, ba quan tâm nhất vẫn là Hạ thị.

Bất luận là cô, hay là Hạ Cẩm Hề đều vì ông ta mà đi trên một con đường quanh co.

Nhưng mà bọn họ cũng không thể đổ hết tội lỗi lên đầu ông ấy, suy cho cùng ông ấy cũng là người sinh ra bọn họ. Tô Nhan Hề thu hồi ánh mắt, quay người bước đi, cô không thể tiếp tục ở đây nữa, không khí ở chỗ này khiến cô khó thở.

.....

Sau khi rời khỏi Hạ gia, Tô Nhan Hề cho tài xế của Cố gia về trước, còn bản thân một mình đi bộ trên đường. Khi đi đến ngã tư, liền cảm thấy có chút gì đó hoảng loạn, không biết bản thân đang đi về đâu đến đâu. Đột nhiên bị lạc, rất giống một đứa trẻ bị bỏ rơi, đứng một chỗ quay tới quay lui, cho đến khi trời tối, đèn đường cũng đã lên. Tô Nhan Hề mặt mày trong lòng chua xót, nước mắt không nhịn được mà rơi xuống.

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 20: Bản thân có chuyện rồi

Theo một nguồn thông tin đáng tin cậy, người thừa kế của Phó gia hào môn Phó Nha đang trên đường về nước. Đứng trước nguy cơ công ty sẽ bị phá sản, liệu năng lực của người thừa kế có thể thay đổi tình hình hay không?

Phó Bác Nha... Anh ta, Tô Nhan Hề kinh ngạc, hoàn toàn bị thông tin trên màn hình lớn ở quảng trường thu hút. Ngoài giới thiệu về nhân vật còn phát thêm hình ảnh.

Con người quen thuộc, hình dáng quen thuộc, nụ cười quen thuộc khiến hồi ức sâu thẳm nhất trong tim cô lại hiện về. Mùa đông năm ấy, là anh từng bước từng bước đưa cô ra khỏi vực thẳm, trở thành kí ức đẹp nhất trong tâm hồn cô.

Bất động như một cây gỗ nhìn từng tấm hình lướt qua liên tục. Nhịp tim cũng theo từng chuyển động của bức ảnh mà nhảy liên tục. Phó Bác Nha, anh rốt cuộc cũng trở về rồi. Tô Nhan Hề không dám tin đưa tay lên che miệng, nước mắt rơi còn nhiều hơn so với lúc này. Chỉ là trong những giọt nước mắt đó là ẩn chứa niềm vui, niềm vui thật sự.

Một bản tin được phát sóng xong liền chuyển sang thêm một bản tin khác.

Nhưng bây giờ Tô Nhan Hề cũng không có hứng thú gì mà xem tiếp nữa. Liền lấy điện thoại gọi cho bạn thân là Lục An An.

Điện thoại được kết nối chưa đầy hai tiếng đã có người nhắc máy. Tô Nhan Hề chưa kịp nói tiếng nào, bên kia đã vang lên giọng nói và tiếng động hỗn loạn của ai đó, cực kì chói tai.

Cô không thể không đưa điện thoại ra xa một chút:

- An An, sao bên đó lại ồn đến vậy?

- Hề Hề, mau đến cứu mình.

Âm thanh của An An yếu mềm vô lực, rất khác so với ngày thường. Như linh cảm được có chuyện gì xảy ra, mặt Tô Nhan Hề lập tức biến sắc không ngừng hỏi:

- An An, cậu đang ở đâu?

- Mình đang ở nhà vệ sinh ở Công Tước. Bọn họ chuốc thuốc mình ...

Tút tut điện thoại bị cắt ngang.

Không nghe được giọng của An An, Tô Nhan Hề liền gấp gấp cả lên, những việc khác đều không quan tâm lập tức bắt taxi đến Công Tước.

Vừa đi vừa không ngừng hỏi thúc tài xế vừa không ngừng gọi điện cho An An. Nhưng bên kia lại không hề bắt máy, nói chuyện với cô chỉ là tiếng của cô gái thông báo điện thoại đã tắt máy.

Tô Nhan Hề lo lắng không ngừng, tay nắm chặt điện thoại.

An An, sao cậu lại đến Công Tước, đó là hộp đêm tiêu tiền bạt mạng, rất nhiều gã công tử ở đó tiêu tiền như giấy ...

- Cô gái, cô đừng hỏi nữa, tôi là tài xế cũng không phải là máy bay.

- ...

Tô Nhan Hề trong lòng bội phần lo lắng, trông chừng như sắp phát điên, sau một lúc xe cuối cùng cũng đến trước cửa Công Tước.

Lần đầu tiên cô đóng vai một kẻ lăm lăm, đưa một tờ tiền cho tài xế.

- Không cần thôi.

Nói rồi lại nhanh chóng bước xuống xe, tiến vào phía trong Công Tước.

An An, cậu đợi mình.

- Tiểu thư xin dừng lại, xin hỏi cô có thể thành viên không?

Hai tên bảo vệ bước ra chặn đường tiến của Tô Nhan Hề, hỏi:

- Nếu không có thẻ thành viên cô không được vào trong.

Tô Nhan Hề không biết nói lời nào, đành chỉ vào hai người vào trước cô.

- Tôi đi chung với hai người đó.

Hai tên bảo vệ có vẻ không tin liền nói:

- Tiểu thư, xin mời cô đưa thẻ thành viên ra.

Bị dồn vào đường cùng cô liền hai tay chấp lại, năn nỉ hai tên bảo vệ:

- Hai vị đại ca, bạn của tôi gặp rắc rối bên trong, tôi phải vào cứu cô ấy, hai vị có thể nhường tay một chút được không. Làm ơn đi.

- Xin lỗi, chúng tôi là làm việc theo quy tắc, nếu như cô không có thẻ thành viên thì không thể bước vào được.

- Các anh có còn nhân tính không vậy, tôi vào để cứu người, là cứu người đó anh có hiểu không hả, tôi cứu người không phải gây họa, muộn một phút cũng có thể gây ra chuyện lớn đó, các anh mau cho tôi vào đi.

Tô Nhan Hề bây giờ không còn cách nào khác, trong lòng nóng như lửa đốt lo lắng cho An An. Mà bản thân lại không bước vào được.

- Cho tôi vào đi, nếu tìm được bạn tôi, tôi sẽ đưa cô ấy ra khỏi đây ngay lập tức.

- Xin lỗi tiểu thư nhưng như vậy vẫn không được.

Vẫn không được, Tô Nhan Hề liếc hai người một cái, thật sự là không có tính người.

Bây giờ làm sao làm sao đây?

Đang lúc gấp rút Tô Nhan Hề nhìn thấy một ông chủ béo mập đầu hói, ông ta ra dấu cho hai người bảo vệ là mình có thẻ thành viên.

Tô Nhan Hề đứng một bên nhìn thấy trong lòng chợt loé lên một tia sáng. Tô Nhan Hề lập tức phá vòng vây, nhanh chóng đem mái tóc màu đen dài xoa ra, khuôn mặt mang một nụ cười tươi rói tiến đến dựa vào người tên đầu hói.

- Soái ca, trùng hợp đến vậy à.

Tên đầu hói quay lại nhìn cô, ánh mắt đầy nghi vấn. Nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt xinh tươi, nụ cười ngọt ngào, trong phút chốc hồn phách lên đến tận mây xanh.

- Haha, người đẹp, cô quen tôi à?

- Thật ghét quá đi.

Tô Nhan Hề thật sự buồn nôn mà nói:

- Chúng ta ở những quán bar đó uống rượu khiêu vũ, anh đã quên hết rồi hay sao?

- Có sao?

Tên đầu hói xoa xoa cái đầu trọc lóc của mình sau đó giống như đang thật sự suy nghĩ lại.

Tô Nhan Hề nhếch môi nhanh chóng khoác lấy tay hất ta:

- Ayo anh đừng nghĩ nữa hôm nay chúng ta tiếp tục uống, đi đi đi. . .

-----

Dịch: T

Biên tập: BảoNhi

Team: Mỹ Nữ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Thế Thân Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.